

**PĒC COVID-19
SAASINĀJUMA
KULDĪGĀ
IEVIESTS DAUDZ
PĀRMAIŅU.**

→ 3. lpp.

Sveiciens Skolotāju dienā!

Šis gads nav bijis viegls nevienam pedagogam. Viņu milzīgais darbs un ieguldījums jaunatnes izglītošanā ir augsti vērtējams. Tuvojoties Skolotāju dienai 4. oktobrī, vairākiem uzdevām vienu jautājumu:

„KĀPĒC JŪS ESAT SKOLOTĀJS?”

❖ **Aiva Zandere**, Vārmes pamatskolas sākumskolas skolotāja:
– Tā ir profesija, kurā varu rast piepildījumu, neieslīgt rutīnā un justies jauna.

❖ **Andris Ābols**, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma automobiļu uzbūves, apkalpošanas un diagnostikas skolotājs:
– Katram kādā dzīves posmā ir konkrēts uzdevums. Es daru uzticēto, mācu nebaidīties, iedrošinu. Gandarījumu sagādā skolēnu labie rezultāti.

❖ **Sangrita Upeniece**, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktores vietniece audzināšanā, mūzikas skolotāja:
– Profesija mani interesēja jau tajā laikā, kad biju skolniece. Biju ļoti kompleksains bērns. Atklāju, ka jūtu aicinājumu kaut ko mainīt pieejā mācību procesam, tādēļ sāku interesēties par pedagoģiju, psiholoģiju un mūzikas nozīmi radošuma veicināšanā.

❖ **Līva Rone-Zauere**, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas sporta skolotāja:
– Profesija ir radoša, labiem izaicinājumiem pilna, un es spēju bērņus un jauniešus motivēt uz labākiem rezultātiem. Pozitīvās enerģijas apmaiņa ir milzīga, un tā virza uz priekšu gan mani, gan audzēkņus.

❖ **Arvis Sprude**, Kuldīgas 2. vidusskolas sporta skolotājs:
– Kad mācījos vidusskolā, par profesiju nebija skaidrs, bet viens no labākajiem draugiem studēja par sporta skolotāju. Tā kā viņš bija kā lielais brālis, izvēlējos to pašu ceļu. Liela nozīme manā izaugsmē bija prakses vadītājam Ievai Ņečiporukai. Pārliecību, ka esmu izvēlējis pareizo virzienu, ieguvi, pateicoties direktorei Guntrai Buividai, kura manus pirmos soļus darba gaitās novērtēja atzinīgi.

❖ **Santa Šteinberga**, Kuldīgas bērnu dārza *Cīrulītis* skolotāja:
– Jau agrā bērnībā iztēlojos sevi kā skolotāju. Pašlaik var teikt, ka bērniņas rotaļas kļūvušas par realitāti. Šis ir sirds darbs. Man patīk ikdienu pavadīt ar bērniem, vērot, kā viņi aug un attīstās.

❖ **Kristis Felš-Milbergs**, Kuldīgas Centra vidusskolas ekonomikas un matemātikas skolotājs:
– Būt skolēnu priekšā, dot viņiem jaunas zināšanas un prasmes, iedvesmot un motivēt. Tas ir aizraujošs darbs, kas ļauj izpausties radoši, eksperimentēt ar idejām, domāt ārpus kastes. Iepriekšējā pieredze man bijusi dažādās nozarēs, taču līdz šim nekas nav devis lielāku piepildījumu, kā skolēnu acīs redzēt prieku par jauniegūtām zināšanām.

❖ **Una Blūma**, Skrundas vidusskolas angļu valodas skolotāja:
– Tas ir mans aicinājums. Par skolotāju kļuvi, pateicoties iedvesmojošiem, harizmātiskiem skolotājiem tajā laikā, kad pati vēl biju skolniece. Lielākais gandarījums ir skolēnu ieinteresētība, nevis rezultāti vai reitings.

Elisa Rudzīte

**Pētām, kā attīstās
Zemessardze un Jaunsardze.**

→ 8.-9. lpp.

Kuldīdznieks **Māris Zaķis** katru otro dienu veikalu ķēdei piegādā 2,5 tonnas ķiploku. Tos viņš stāda, ravē un mēslu ar pašdarinātiem agregātiem.

→ 7. lpp.

GUDENIEKU SUITIEM – 55.

→ 5. lpp.

Kāpēc dalībnieces dzied un kopj tradīcijas?

Otrdien, 6. oktobrī:

- Personība: Maruta Rozīte.
- Rumbas pagastā nožāgē dižkokus.
- Senioriem par medijpratību.
- Ciemos pie uzņēmējiem.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Cilvēk,
kur esi?

Daina Tafelberga

Šoreiz pārdomas nelielai atslodzei no jaunā koronavīrusa uzliesmojuma, kas kuldīdzniekiem varbūt ne tik daudz satraucis prātu, cik līcis kuldīdznieku mēli tirgū, veikalā, uz ielas un sociālajos tīklos. Godīgi sakot, mēs taču nezinām patiesību, tikai dažus faktus. Ne no interpretācijas, ne pārmetumiem pašvaldībai, kas, tak jau labu gribēdama, sagādājusi bezmaksas (valsts samaksātus) testus, kā arī ne no tērzēšanas vietā un nevietā šīs globālās lietas virzība būtiski nemainīsies. Varbūt vienīgi kādu apzinīgo un viņa līdzbiedru pasargās – ja ne citādi, tad vismaz no sliktām iedomām.

Tāpēc atelpai varam parunāt par dzīvnieku aizsardzību. Tā arī ir tēma, kas vēl nesēn sociālajos tīklos sita augstu vilni. Ar to palīdzību kuldīdznieku nedienas aizskanēja līdz Liepājai, Madonai, Daugavpīlij un vēl daudz tālāk,

Kādam jauns
saimnieks
atrodas, bet
drīz vietā ir
cits pamests
kustoniņis.
No kurienes?

kur mīt četrkājaino mīluļu aizstāvji. Aktualitāte – 4. oktobris, kas kalendārā ierakstīts kā Starptautiskā dzīvnieku aizsardzības diena. Tai par godu Rīgā būs liels pasākums *Mājdzīvnieka mājas ir cilvēks* (domājams, ka ar divu metru distanci), lai radības kronim, kas jau paņēmis vai iecerējis ņemt suni, trusi, kaķi, kazu, šinšilu, papagaiļi, sesku vai zelta zivtiņu, atgādinātu, ka par šīm radībām būs jā rūpējas līdzīgi, kā sola jaunlaulātie pie altāra: „Līdz nāve mūs šķirs.” Diemžēl dzīvē tā notiek aizvien retāk gan vienā, gan otrā gadījumā. Dzīvnieku patversmē *Ulubele*, kas ir pasākuma galvenā organizatore, mīt kāds pustūkstotis dažādu sugu dzīvnieku. Jā, ne tikai kaķi un suņi, arī kazas un truši. Kādam jauns saimnieks atrodas, bet drīz vietā ir cits pamests kustoniņis. No kurienes? Ar šo pasākumu patversmes ļaudis aicinās dzīvniekus adoptēt, jo tie varētu kļūt par uzticamiem un mīļiem draugiem, lai nevajadzētu tos nogalināt (*Ulubelē* to nedarot). Tiks aicināts arī ziedot, lai pabarotu tos, kuri jaunās mājas neatrod.

No vēstures atgādinot: pirmo reizi Pasaules dzīvnieku aizsardzības dienu sāka svinēt 1931. gadā. 4. oktobris izvēlēts tāpēc, ka tā ir Sv. Asīzes Franciska nāves diena. Viņš bijis dzīvnieku un vides aizbildnis. Dzīvnieku aizsardzība laika gaitā no savvaļas kustoņiem vairāk pievērsusies mājas mīluļu problēmām. Bet vienalga – stepē, mežā, pilsētās ielās vai lauku mājā – problēma joprojām ir radības kronis cilvēks, nevis dzīvnieciņš.

JAUNĀ ABONĒŠANAS KAMPAŅA SĀKUSIES!

No 1. līdz 18. oktobrim
abonē laikrakstu
GADAM par **īpašu cenu:**

- komplektu *Kurzemnieks* kopā ar *Laimīgo Programmu* – **76 eiro** (pēc 18. oktobra – 79,75),
- laikrakstu *Kurzemnieks* – **67 eiro** (70,40).

Lasa vairāk nekā 40 gadu

„Es *Kurzemnieku* abonēju kopš 1977. gada, kad sāku dzīvot Kuldīgā. Lasīt to man patīk, sākot no pēdējās lapas: sludinājumi, jociņi. Tad pārskatu virsrakstus un tad jau tā cītīgāk izlasu tos rakstus, kas ieinteresējuši,” saka Jānis Mētra.

Visvairāk viņu interesējot uzzināt, kas jauns notiek Kuldīgas novada muzejā, kur kādreiz pats strādājis. Patīkot arī par vietējiem cilvēkiem, personībām lasīt. Jau otro gadu viņš laikrakstu abonējot oktobrī, kad divu nedēļu akcijā to var izdarīt par zemāku cenu. Vienmēr abonējot visam gadam, un tādēļ jau ierasti esot, ka mājās pie sienas ir *Kurzemnieka* abonentiem dāvātais kalendārs.

TRĪS PAR VIENU

2014. gads. Krievija nelikumīgi iebrūk Ukrainā un okupē Krimu. Kopš tā laika valsts pārvaldes un sabiedrības runās aktīvāk piesaukta Zemessardze. Vai kopš Krimas aneksijas ir jūtams Zemessardzes uzplaukums?

LAI NEPIETRŪKST NAUDAS

1. Raimonds Bergmanis, bijušais aizsardzības ministrs:

– Attiecībā uz Zemessardzi noticis liels lēciens, kas saistīts ar notikumiem Ukrainā 2014. gadā. Daudz kas mainījies, piemēram, ir nomainījusies daļa to cilvēku, kuri ilgstoši bijuši Zemessardzē, rindas papildinājuši jaunāki cilvēki. Tas ir būtiski. Vēl ir izmaiņas, kas skar infrastruktūru, ieročus, ekipējumu, likumus. Ļoti daudz kas izdarīts. Mainījies mācību sistēma, jo iepriekš Zemessardzē tas

notika sadrumstaloti, šobrīd – kompakti. Jā, Zemessardze arī nedaudz cieš: ja pēkšņi tiek pieņemts lēmums par sabiedroto uzņemšanu un tas prasa papildu naudu, kas jāatrod Aizsardzības ministrijas budžetā, tad diemžēl nākas atlikt tieši Zemessardzes projektu izpildi.

Man savulaik bija ļoti grūti cilvēkiem teikt, ka jāpaciešas, jo zemessargi jau tā ilgi cietās un gaidīja pārmaiņas. Bet paldies viņiem par izpratni un izturību! Es ļoti ceru, ka nākamā gada budžetā visi

JAUNSARDZEI IELIKTI LABI PAMATI

2. Guntars Skrējāns, bijušais Zemessardzes 45. Kuldīgas nodrošinājuma bataljona komandieris:

– Es atceros 90. gadus, kad nebija naudas, bet bija entuziasms. Tagad naudas ir daudz, un to var redzēt. Mans tagadējais darbs saistīts ar braukāšanu pa bataljoniem, un es redzu, kas kur notiek. Ir tādas vietas, kur materiāli tehniskajā ziņā viss attīstās strauji, bet ir arī tādas, kur tas notiek lēnāk. Atceros laiku, kad mums piešķīra teritoriju bataljona štāba mājvietas izveidei. Tolaik bija sapņi, par kuru realizāciju pat domāt neuzdrīkstējās, bet tagad, turp aizbraucot, var redzēt, ka viss attīstījies piecas reizes vairāk.

VAJADŽĪGI JAUNIE KOMANDIERI

3. Raimonds Graube, bijušais Nacionālo bruņoto spēku komandieris:

– Pēdējie pieci gadi bijuši pozitīvi gan Jaunsardzei, gan Zemessardzei. Sevišķi Zemessardzei, kas piedzīvojusi jaunu un labu kadru pieplūdumu. Tāpat arī finanšu un materiālais nodrošinājums ir audzis.

Mani uztrauc iemesls, kāpēc tā noticis. Tā bija reakcija uz apdraudējuma palielināšanos. Protams, ja rodas ap-

Šajā ziņā viss kārtībā.

No mana viedokļa raugoties, gribētos saudzīgāku attieksmi pret tehniku. Mūsu laikā bija četras automašīnas, un katra jākopj, jāstādā tā, lai jebkurā brīdī darbotos. Tagad ir 35 vai 55 auto, un visus apcubināt nevar. Reizēm rodas priekšstats, ka paēdušai pelei milti rūgti un ka gribas ko vairāk. Bet tas ir pozitīvi, jo liecina par vēlmi pēc izaugsmes.

Zinu, ka vecākajiem zemessargiem sāpēja tas, ka pagājām nost no policiskām funkcijām un kārtības uzturēšanas, jo savulaik Kuldīgā bija ja ne pirmais, tad viens no pirmajiem notiesājošajiem spriedumiem lietā par reketu. Reketierus

plānotie līdzekļi tiks atrasti, lai attīstību varētu turpināt, un ka atkal nenāksies kaut ko atlikt. Prieks redzēt, ka daudzi zemessargi uzdevumu izpildē nebūt neatpaliek no profesionālā dienesta karavīriem. Tas rada gandarījumu. Zemessargi ir vislielākie patrioti, jo visi nespēj brīvdienās mācīties un pēc tam mierīgi doties uz darbu.

noķēra zemessargi. Bet viss plūst un mainās – lapaspuses jāpāršķir.

Manas zināšanas par pēdējiem gadiem Jaunsardzē ir mazas. Savulaik tā darbojās pie Zemessardzes, un prieks, ka savulaik ielikts pamats tās attīstībā, jo tas entuziasms, kāds bija instruktoriem zemessargiem, tika nodots jauniešiem. Protams, tolaik noorganizēt dažādas nometnes bija vieglāk, jo šaubos, vai tagad kāds ļautu lauku virtuvē pabarot 120 bērņus. Visas drošības prasības... Tolaik nevienam instruktoram arī nebija pedagoģiskās izglītības, bet viņi tāpat mācēja ap sevi pulcēt daudz jauniešu.

gatavot jaunākos komandierus. Jā, mēs varam zemessargus nodrošināt ar ieročiem, ekipējumu – ar *dzelžiem*, bet, ja nebūs mācīts jaunākais komandējošais sastāvs, kurā nav profesionālā dienesta karavīru, nebūs labi, jo Zemessardze būs tās vienības un viņu komandieri – tie cilvēki, kuri pieņems lēmumus par cilvēku dzīvību. Process notiek, bet cilvēku apmācībai jāpievērš vislielākā uzmanība.

Alberts Dinters

Alberts Dinters, Elisa Rudzīte, Daina Tāfelberga, Dina Poriņa

Kuldīga Covid-19 ēnā

No 1. līdz 14. oktobrim Kuldīga atkal piedzīvo ierobežojumus – tie saistīti ar Covid-19 uzliesmojumu, kas saslimušo dēļ mūsu pilsētu ierindojs trešajā vietā.

Uzliesmojums sākās *Kuldīgas tekstilā*, izplatījās vairākās skolās, bērnudārzā un citās pašvaldības iestādēs. Trijās dienās jaunos siekalu paraugus analizēm nodevuši vairāk nekā 3500 iedzīvotāju, apstiprina E.Gulbja laboratorijas pārstāve.

Uzliesmojums novedis pie tā, ka Ministru kabinets izdevis rīkojumu:

- divas nedēļas Kuldīgā klātienē nedrīkst notikt amatiermākslas pasākumi pieaugušajiem, skolēniem pulciņu, kā arī mūzikas, mākslas un sporta skolas nodarbības (tai skaitā treniņi, sacensības, mēģinājumi),
- mutes un deguna aizsegs obligāti jālieto pilsētas sabiedriskajā transportā, kā arī publiskajās telpās, kur nevar nodrošināt 2 m distanci (izņemot izglītības iestādes),
- pasākumu vai saimniecisko pakalpojumu vietās telpās vienlaikus nedrīkst būt vairāk par 500 cilvēkiem, telpās nedrīkst notikt pasākumi, kuros nav personalizētu sēdvietu (var notikt izrādes, koncerti, kinoseansi un konferences, bet ne diskotēkas u.tml.),
- kafejnīcas, restorāni un bāri drīkst strādāt no 6.00 līdz 24.00.

1. oktobrī ar Covid-19 Kuldīgas novadā bija inficēti **65** cilvēki.

/SPKC dati/

Kuldīgā nodotās analīzes:

- pirmdien 573,
- otrdien 1272,
- trešdien 1779.

Atklātie gadījumi:

- pirmdien septiņi,
- otrdien deviņi,
- trešdien 21.

/E.Gulbja laboratorijas izmeklējumu rezultāti/

Veselības ministrijas galvenais infektologs Uga Dumpis tādus ierobežojumus novērtēja kā pietiekamus, bet tie „varētu tikt pastiprināti, ja situācija pasliktināsies”, jo tāda ir starptautiska prakse. Pašvaldības un valsts iestādes aicinātas strādāt attālināti.

Kuldīgas novada pašvaldība aicina arī pagastos pārdomāt, vai šajā laikā noteikti jāriko plānotie pasākumi, pašdarbības kolektīvu un pulciņu nodarbības, jo daudzi pilsētnieki ar tiem ir saistīti.

Inficējušies vairāki skolotāji un bērni

Nedēļas sākumā izskanēja runas, ka saslimuši arī skolotāji vairākās izglītības iestādēs. Trešdien un ceturtdien situāciju komentēja to iestāžu direktori, par kurām tas ir zināms vai tiek runāts.

Kā otrdien vēstīts pašvaldības videokonferencē, karantīnā devās astoņas klases – pa četrām Kuldīgas 2. vidusskolā un V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā.

■ **Guntra Buivida**, Kuldīgas 2. vidusskolas direktore: „Mums ir pedagogs, kurš ir Covid pozitīvs. Tā kā jau pavasarī tika izstrādāts rīcības plāns attālinātajām mācībām, pēc tā vadāmies. Esam gatavi, ka šī mācību gada laikā tādas situācijas var atkārtoties. Varbūt būs izmaiņas arī mācību procesā, taču pagaidām visi citi iet uz skolu, izņemot četras klases, kas ar saslimušo bija saskarē. Tie skolēni atrodas karantīnā un mācās attālināti. Bērniem šādas mācības lielas problēmas nesagādā, jo tehnoloģijas viņi ir apguvuši. Mums plānots, ka 8. oktobrī bērni varēs atgriezties skolā. Domājot par pašiem mazākajiem, diemžēl jāsaprot, ka viņiem attālinātās mācības nebūs piemērotas, tāpēc ceram, ka šāda vajadzība neradīsies.”

■ **Inese Astaševska**, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktore pienākumu izpildītāja: „Mums ir pedagogs, kurš jau kādu laiku ir uz slimības lapas, un tagad aptiprināta inficēšanās ar kovīdu. Ņemot vērā epidemiologu norādījumus, nolemts, ka četrām klasēm, ar kurām skolotājam bijusi saskare, jāatrodas karantīnā. Bijām šādiem apstākļiem gatavi. Šīs klases mācās attālināti. Ļoti ceram, ka tas nebūs ilgi. Pārējās klases mācās klātienē. Centīsimies to maksimāli turpināt, jo pāriet uz pilnīgu attālināto mācīšanos neviens nevēlas. Turpinām saziņu ar Slimību profilakses un kontroles centru (SPKC) un ievērojam norādījumus. Vēlos uzsvērt: ja bērnam noteikta pašizolācija, jo viņam ir kontaktpersonas statuss, tā attiecas tikai uz konkrēto bērnu, nevis uz visu ģimeni, māsām, brāļiem. Tas nozīmē, ka gan vecāki, gan pārējie bērni var ikdienas gaitas turpināt. Protams, vecāki paši var izlemt, vai vēlas arī pārējos bērnus turēt mājās. Tas ir atļauts. Savukārt, ja parādās slimības simptomi, tas ir cits gadījums – tad jāsaņem ar ārstu. Situācija ir jauna, tāpēc visi ir satraukti, bet jāzaglabā miers, jāļauj strādāt epidemiologiem, un viss būs kārtībā.”

■ **Ināra Oļena**, Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra direktore Pelčos: „Mums nepārtraukti zvina no SPKC, cenšamies ar visu tikt galā un rīkojamies atbilstoši plānam, tāpēc nevēlos situāciju komentēt. Taisīt ažiotažu un celt trauksmi

ir pilnīgi lieki, jo cilvēki tāpat satraukusies. Mums ir bērni no visas Latvijas, tāpēc strādājam operatīvi, lai nomierinātu gan bērnus, gan vecākus, gan skolotājus.”

(Vakar pašvaldība informēja, ka attālināti mācās no 7. klases un vecāki bērni.)

■ **Inguna Kresse**, Kuldīgas bērnudārza *Cīrulīti* vadītāja: „Nemaz neslēpjam, ka trešdien mums diviem darbiniekiem ir apstiprināts pozitīvs Covid tests. Esam sazinājušies ar SPKC, kontaktpersonas ir noskaidrotas, un saraksts nosūtīts centram. Abi darbinieki ir no vienas grupiņas, un tā ir devusies mājās. Saņemtajām visus vecākus, un viņi bija ļoti saprotoši – uzreiz atnāca bērniem pakal. No SPKC gaidām informāciju, kā vecāki var saņemt darbnespējas lapu, lai paliktu ar bērniem mājās. Ceturtdien saņemām ziņu no SPKC par vienu saslimušo bērnu, taču vēl četri ir apstiprināti no vecāku puses pēc testa rezultātu saņemšanas, tāpat kopā – pieci. Tie ir no tās pašas grupiņas, kas jau ir karantīnā. Šī grupiņa dažādus uzdevumus saņems attālināti. Visas pārējās strādā kā parasti. Cenšamies darīt visu, kas mūsu spēkos, un mierīgi turpinām darbu.”

■ **Andra Zvejniece**, Kuldīgas mūzikas skolas direktore: „Pie manis vēl šādas baumas nav atnākušas. Būtu interesanti zināt, kas tas izplata. Mūsu skolotāji visi testējās, un līdz šim visi rezultāti ir negatīvi. Mums ir bērni kontaktpersonu statusā, bet viņi jau uzreiz izolējās un uz skolu nenāca. Nevienam zvanu no SPKC neesmu saņēmusi, līdz ar to šādas informācijas man nav.”

■ **Dace Cine**, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma direktore:

„Mēs no 2. līdz 16. oktobrim izvēlamies C modeli – mācības būs attālinātas. Izvērtējam paaugstinātos riskus, un, tā kā cilvēki pie mums brauc no visas Latvijas, kā arī ir tādi skolēni, kuriem ģimenē ir ar kovīdu saslimušie un viņi jau ievēro karantīnu, arī pārējiem noteicām jaunus drošības pasākumus. Četrgadīgo programmu audzēkņi – to ir ap 400 – un viņu pedagogi mācīsies pilnībā attālināti. Pieaugušie mācības turpinās pēc B modeļa: trīs dienas klātienē, divas attālināti, un būs kvalifikācijas prakse uzņēmumos. Pieredze mums jau ir, strādājam ar dažādām datorprogrammām. Otrdien ārkārtas sapulcē ar visiem pārrunājām, kādas ir iespējas un tehnika, izsniedzām sejas maskas un dezinfekcijas līdzekļus. Jau pavasarī 39 audzēkņiem izdalījām datorus, izsniegsim vēl diviem. Ēdnīca *Eža kažociņš*, dienesta viesnīca un bibliotēka darbosies.”

Pacients melo, mediķi cieš

Covid-19 skāris arī Kuldīgas slimnīcu. Tas saistīts ar to, ka kāds pacients par atrašanos tiešā saskarē ar inficētu cilvēku sniedzis nepatiesu informāciju.

Vakar karantīnā atradās astoņi medicīnas darbinieki, kuri ir kontaktpersonas inficētajam pacientam. Tāpat karantīnā atrodas vēl divi darbinieki, kuri ar šo pacientu nav saistīti. Nevienam no karantīnā esošajiem slimnīcas darbiniekiem nav Covid-19 pozitīva testa. Slimnīcas uzņemšanas nodaļā samazināta neatliekamo iekšējīgo slimību pacientu plūsma. Ierobežojumi noteikti divām nedēļām, savukārt par šo cilvēku ir ziņots Valsts policijai. Uzņemšanas nodaļa

Autobusā un lielveikalos – ar sejas maskām!

Kopš vakardienas divas nedēļas līdz turpmākām norādēm autobusus Kuldīgā pasažieriem obligāti jālieto sejas maskas – epidemioloģiskās situācijas dēļ to noteicis Ministru kabinets.

Tas ir obligāti arī autoostas telpā, ja nevar ievērot 2 m distanci. Autotransporta direkcija aicina biļetes pirkt internetā, bet, ja nav iespējams, tad vismaz autoostā, nevis

turpmāk pieņems bērnus, pacientiem sniegs ķirurģisku, ginekoloģisku un reanimācijas palīdzību, kā arī pieņems sievietes, kurām sākušas dzemdības. Slimnīcas vadība iekšējīgo slimību nodaļas gultasvietu skaitu samazinājusi uz pusi (līdz 20), savukārt Neatliekamās medicīnas palīdzības dienests šāda profila pacientus vedīs uz tuvējām slimnīcām. Iekšējīgo slimību pacientiem ir kāda no šādām saslimšanām: gremošanas orgānu saslimšana, plaušu slimības, hroniskas kardioloģijas saslimšanas (arteriālā hipertensija, kardiāla mazspēja u.c.), endokrīnās sistēmas (cukura diabēta, vairogdziedzera) saslimšana, nieru slimības u.c.

Darbinieki veikalā Elvi nav saslimuši

Pilsētā paklīda runas, ka inficējušies arī veikala Elvi darbinieki, tomēr baumas nav apstiprinājušas.

Tika mēļots, ka saslimušas trīs pārdevējas un preču krāvējs. Ziņa ātri aplidoja pilsētu. Veikala vadītājas pienākumu izpildītāja Mairita Geršmane apstiprināja, ka runas bija nonākušas arī kolektīva ausīs. Lai bažas kļiedētu, otrdien uz analīžu punktu aiznesti astoņu darbinieku siekalu paraugi, un nāka-

pie šofera, lai neradītu drūzmu. Vēlams autobusā sēdēt pamīšus, ievērojot divus metrus, nesēdēt aiz vadītāja, braukt tad, kad pasažieru ir mazāk, kā arī izvērtēt brauciena vajadzību. Pārvadātājiem transportlīdzekļi joprojām regulāri jādezinficē, īpaši virsmas, kurām pasažieri pieskaras biežāk.

Kopš vakardienas uz Kuldīgas veikaliem *Rimi* un *Maxima* jānodas sejas maskā.

Sociālais dienests aicina zvanīt

Kuldīgas novada sociālais dienests ievieš jaunu tālrūni, lai konsultētu, kur kādu palīdzību saņemt. Visvairāk iedzīvotāji interesējušies par sadzīvīskām lietām.

Dienesta direktore Sarmīte Segliņa stāsta, ka pabalsta tiešā saistībā ar inficēšanos nav. Taču to var saņemt, ja cilvēks slimības dēļ nonācis krīzes situācijā. Pie jaunā tālrūna sociālie darbinieki dežurē maiņās. Ik dienu zvanot daudzi, arī vakarpusē. Visbiežāk jautā, kā rīkoties, ja jāatrodas pašizolācijā vai karantīnā: kas var piegādāt pārtiku, ienest malku, iznest atkritumus u.tml. „Risinām katru gadījumu,” norāda S.Segliņa. „Tāpat kā iepriekš pieejama aprūpe un pārtikas pakas. Pēc iedzīvotāju zvaniem šobrīd ieviest īpašas izmaiņas nav vajadzības. Tās ir sadzīvīskas lietas, ko var nokārtot ātri.”

Sociālā dienesta darbinieki, tostarp pagastos, brīvprātīgi nodeva siekalu testu.

majā dienā visi saņēmuši negatīvus rezultātus. Vēlāk – atlikušo sešu apkalpojošo cilvēku analīzes, un ceturtdien noskaidrots, ka arī viņi ir veseli.

M.Geršmane apstiprina, ka konditorejā darbiniecei, kura uzturas no citiem atsevišķā telpā, aizvadītajā nedēļā pozitīvs Covid-19 tests ir bijis, jo viņa bijusi kontaktpersona kādam *Kuldīgas tekstilā* saslimušajam, bet šī sieviete jau nedēļu neesot darbā.

Kuldīgas novada sociālajā dienestā izveidots informatīvais tālrūnis 27020731.

Tas darbojas katru dienu, arī brīvdienās, no 8.00 līdz 24.00.

Diviem atklāta inficēšanās, bet dienests darbu nav pārtraucis. Pārējie strādā birojos, ievērojot drošības nosacījumus, un telpas tiek dezinficētas. Tomēr iedzīvotāji aicināti palīdzību lūgt attālināti. Iesniegumu var nosūtīt e-pastā: soc.dienests@kuldiga.lv. Jāpamato vajadzība, jāparakstās, jāieskenē un jāsūta. Var izmantot portāla *Latvija.lv* pakalpojumu *E-iesniegums iestādei*. Papīra iesniegumu (parakstītu) ar pievienotajiem dokumentiem (ja tādi ir) var iemest pastkastītēs pie sociālā dienesta Kuldīgā, Dzirnauvu ielā 9, vai arī pie pagastu pārvaldēm.

Deportēto vagona restaurēts

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas vagona Skrundas dzelzceļa stacijā pēc atjaunošanas atkal gaida apmeklētājus.

Gan pats vagona, gan telpa un ekspozīcija šovasar atjaunota ar Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai atbalstu programmā LEADER, pastāstīja domes attīstības nodaļas vadītājs Edgars Zeberliņš. No kopējām izmaksām (nepilniem 10 000 eiro) Eiropas devums bija 90%, pārējo sedza pašvaldība. Iepriekšējā ekspozīcija bija diezgan novecojusi, bet tagad tā papildināta ar dokumentiem, izsūtīto atmiņu stāstiem un vēstures liecībām par dzīvi

Sibīrijā. Turklāt, izmantojot gaismas efektus un digitalizāciju, var notvert arī tā laika sajūtas. Vagonam nomainītas bojātās koka daļas, tas apstrādāts ar antiseptiķi un krāsots gan iekšpusē, gan ārpusē, ierīkotas ventilācijas lūkas.

E. Zeberliņš norāda, ka vagoniņš ir vēl viens spilgts objekts, kas varētu Skrundas novadam piesaistīt tūristus un vēstures interesentus. Īpaši aicinātas skolas – šāds apmeklējums var noderēt Latvijas vēstures apguvei. Apskate ir bez maksas. Atslēgu var saņemt Skrundas dzelzceļa stacijā pie dežuranta.

Daina Tāfelberga

Par virsnieku kausu cīnās kopā ar savējiem

Skrundas novada poligonā Latviešu virsnieku apvienības ceļojošā kausa izcīņā Izaicinājums. Mežaine 2020 pirmo reizi mērķis bija ar zemessargu un karavīru starpniecību uzrunāt jaunus cilvēkus, aicināt viņus dažādos veidos sacensties un iepazīt Zemessardzes (ZS) ikdienā.

Sacensības organizēja 4. Kurzemes brigāde sadarbībā ar Latviešu virsnieku apvienību. Katrs zemessargs vai profesionālā dienesta karavīrs sev līdzī bija aicinājis divus draugus vai ģimenes locekļus, izveidojot trīs cilvēku komandu. Kā novēroja *Kurzemnieks*, tajās bija gan jaunieši, gan sievietes, gan sportiski vīri, un – gods kam gods – visas izpildīja visus uzdevumus. Komandu uzdevums – apmeklēt desmit kontrolpunktus un izpildīt tur sagatavoto uzdevumu. Piedalījās 33 komandas no visiem Kurzemes brigādes bataljoniem: Liepājas, Kuldīgas, Ventpils, Dobeles un Jelgavas. Pirmo vietu un ceļojošo kausu ieguva komanda

Durbe & Co, kas pārstāvēja 44. kājnieku bataljonu no Liepājas, otro vietu ieguva *Mītava* no 52. kaujas atbalsta bataljona Jelgavā, bet trešo – Liepājas komanda ar asprātīgu nosaukumu *Pēcpiektdienas sindroms*. Bija iespēja pārbaudīt spēkus alpīnismā, granātas mešanā, pirmajā palīdzībā, šaušanā ar airsoftu un pneimatiskajiem ieročiem. Tāpat varēja maskēties, izmēģināt militāro sakaru līdzekļus, pārbaudīt spējas fizisko normatīvu kārtošā un militārajā stafetē, kur pilnā zemessarga ekipējumā jānes nestuvēs salikti smilšu maisi. Vislielāko sajūsmu raisīja orientēšanās tumšā pagrabā ar nakts redzamības ierīcēm.

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Baskājis zaglis ar divriteni

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks **Kaspars Šabāns**.

21. septembris. Zvans no Gaismas ielas: pie sievietes dzīvokļa durvīm kāds daudzās, pa logiem spīdina iekšā lāzergaismas staru. Aizbraucam, bet vaininieku nesastopam. Toties sastopam jau zināmu Kuldīgas iedzīvotāju, kurš kārtējo reizi reibumā čuč ielas malā. Pēcpusdienā izsaukums uz degvielas uzpildes staciju, kur starp diviem vīriešiem izcēlies konflikts, izteikti draudi, bojāta automašīna. Izsaukta arī Valsts policija (VP). Vēlāk par citu konfliktu starp kaimiņiem ziņo VP. Tas ir ieildzīis kašķis. Tā kā tas saistīts ar iekļūšanu svešā īpašumā, lietvedība nodota VP. Deviņos vakarā Kuldīgas ielās pamanīta automašīna, kuras vadītājs, iespējams, ir reibumā. Pēc 15 minūtēm to pašu auto fiksējam Pilsētas laukumā, mūsu darbinieks braucējus aiztur līdz brīdim, kamēr ierodas ceļu policija. Jā, vadītājs ir alkohola reibumā. Pēc stundas ceļu policija lūdz palīdzību, jo aizturētais dzērājšoferis uzvedas agresīvi. Pēc protokola uzrakstīšanas viņš aizvests mājās.

22. septembris. Zvans: pie veikala *Maxima* uz soliņa guļ vīrietis. Tas izrādās Francijas pilsonis, kurš vienkārši atslaidies. Viņš atvainojas un dodas savās gaitās. Slimnīca lūdz nogādāt vīrieti patversmē – izpalīdzam. Dodamies reidā gar Ventu pārbaudīt maksšķerņiekus – šoreiz bez pārkāpumiem. Desmitos vakarā garāmgājēji ziņo, ka pie strūklakas atvērts elektrības skapis – aizveram.

23. septembris. Šo dienu sākam ar reidu pa Kuldīgas skolām, raugoties, vai nepilngadīgie aiz stūriem nepīpē. Nevienam nepieķeram. Patruļa pieķer vīrieti, kurš uz soliņa lieto alkoholu. Viņam protokols. Jaunieši Estrādes parkā laužot šūpoles, noturam audzinošas pārrunas. Vakarpusē sūdzība no cilvēka, ka kaimiņš iekurinājis krāsni un dūmi nāk blakus dzīvoklī. Par to jārunā ar apsaimniekotāju.

24. septembris. Dienu sākam ar ilgstoši stāvvietās atstāto automašīnu apskati. Ir sameklēti visi īpašnieki, katrs noteicis savu termiņu, kad autovraks tiks aizvākts. Tad pārbaudām betonvedēju, kas bijušā *Vulkāna* teritorijā tīra savu mucu. Viņam atļauja ir. Vakarā palīgā sauciens pie ģimenes, kurā izcēlies konflikts un ir apdraudēts bērns. Tiek iesaistīta VP.

25. septembris. Virkas ielā pamanīti divi vīrieši, kuri lietojuši alkoholu. Viens vēl turas uz kājām, otru ugunsdzirā piespiedusi likties guļā. Izsaucam medikus. Izsaukums uz Rumbas pagastu, jo pa Vilkaču ceļu kāds braukā ar kvadraciklu un to bojā. Vainīgo tomēr neatrodam. Šādi braucēji rada problēmas, tamdēļ domē aktualizēts jautājums par sodīšanu. Pēc sociālā dienesta lūguma turpinām katru piektdienu un sestdienu iegriezties divās adresēs, bet pārkāpumu nav.

26. septembris. Pilsētas dārzā Kalna ielas pusē guļ vīrietis. Mūsu darbinieki viņu pamodina, bet pārkāpuma nav. Pēc pāris stundām identisks izsaukums, jo tas pats vīrietis parkā atkal izbauda miegu. Šoreiz viņš nogādāts mājās. Vakarā braucam uz Vārmi, jo tur vīrietis daudzstāvu māju pagalmā necenzēti lamājas.

27. septembris. Naktī izsaukums uz veikalu *Mego*, kur, iespējams, notikusi zādzība. Zaglis bijis basām kājām un braucis ar divriteni. Paziņots VP. Pie tā paša veikala ap diviem naktī skaļi uzvedas jauniešu bars. Videokamerās redzam, ka pie viņiem jau ierodas VP ekipāža. Kā jau katru svētdienu, pārbaudām suņu īpašnieku atbildību – vai mīluļi ir čipēti. Šoreiz Pelčos pārkāpumu nav.

Nedēļa mutiski brīdināti vairāki auto vadītāji un motobraucēji, bet protokolus saņēmuši 14.

Alberts Dinters

Digitalizētā vēsture

„Pie mums nekad nav garlaicīgi,” tā par projektu *Kultūras mantojuma digitalizācija* saka Kuldīgas novada muzeja krājuma glabātāja Indra Orehova. No 28. septembra četrās dienās ieskenēts ap 1430 fotonegativu un ap 70 kartogrāfijas priekšmetu.

Mērķis ir Latvijas kultūras mantojumu saglabāt un padarīt sabiedrībai pieejamu virtuālajā vidē. Muzeja krājums pērn un šogad no Vakara ielas pārvietots uz Dzirnauvu ielu, un tiek veidota atvērta daļa, ko varēs apskatīt apmeklētāji. Projektam izvēlēta daļa fotonegativu kolekcijas un daļa no kartogrāfijas priekšmetiem: plāni, rasējumi un zīmējumi. Kopumā digitalizēts 1500 priekšmetu.

„Pavisam mums ir ap 5000 fotonegativu. Digitalizēšanai izvēlētas stikla plates un fotogrāfa, agrāk muzeja darbinieka Ausekļa Zihmaņa darbi. Tajos attēloti dažādi pasākumi, tostarp izstādes, lauksaimnieku paaudžu dinastiju tikšanās, arī dabas objekti, ekspedīciju materiāli, vēstures pieminekļi un ēkas. Viss būs apskatāms Nacionālā muzeju krājuma kopkatalogā,” paskaidro I. Orehova. Kartogrāfijas materiāli pamatā ir Pelču pils un Lielīvandes muižas plāni.

Fotonegativus digitalizēt ir visai sarež-

ģīti – tas prasa laiku, tādēļ tie mazāk tiek izmantoti. Krājumu digitalizētāja Krista Mežavilka stāsta: fotonegativiem vajadzīgs speciāls skeneris, kas filmiņu apstaro no abām pusēm, dators un īpašas datorprogrammas. „Pinkērīgākais ir tas, ka katrai bildītei ir savs numuriņš, kas dažkārt izdzisis. Mēs arī pārbaudām, vai informācija par bildē redzamo atbilst patiesībai. Dažkārt nav saprotams, kas filmiņā redzams, jo tā var būt pārāk tumša vai pārgaismota.”

Ikdienā krājuma darbinieces visus jaunieguvumus digitalizē pašas. Tie tiek aprakstīti, nofotografēti no visām pusēm un ievadīti kopkatalogā. Plānots digitalizēt visu krājumu, taču tas būs ilgi.

Projektu īsteno Latvijas Nacionālā bibliotēka, Latvijas Nacionālais arhīvs, Kultūras informācijas sistēmu centrs u.c. ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda atbalstu.

Elisas Rudzītes teksts un foto

Krājumu digitalizētāja Krista Mežavilka stāsta, ka fotonegativu digitalizēšanai tiek izmantots speciāls rāmītis, kurā ievietotas vairākas filmiņas, tomēr katra bilde tiek apstrādāta atsevišķi.

Spēcīgi katrs par sevi un visi kopā

55 gadu jubileju nosvinējis pagasta etnogrāfiskais ansamblis *Gudenieku suitei*.

Intervija ar dalībniecēm notiek turpat, kur mēģinājumi, – vadītājas Lidijas Jansones dzimtajās *Gāčās*. Tur pēc postoša ugunsgrēka uzcelta jauna ēka, kurā iekārtota izstāžu zāle. Tajā var iepazīt sešās paaudzēs te dzīvojošo Kalniņu dzimtu, kas suitei tradīcijas vienmēr godā turējusi. To dara arī šībrīža saimniece Lidija.

Ikkatrs mēģinājums ansamblim te esot kā mazi svētki. Par to pārliedinos arī intervijas reizē, kad dalībnieces ierodas ar pašceptiem raušiem, bumbieriem, siltumnīcā izaudzētiem tomātiem un citiem lauku labumiem. Esot jāpacienā pārējās.

Par to, ka kolektīvs stiprs, liecina paveiktais – bez vietējiem pasākumiem, mičošanas kāzās un kristību rituāla ir bijis gana daudz dalības Latvijas un starptautiskos pasākumos. Dziedātājas piedalījušās filmu *Dzīvīte, Cerību lauki* un *Kāzas* tapšanā, brīvdabas uzvedumā *Suitu kāzas*.

Pēc sarunas ar vadītāju L.Jansoni un dalībniecēm Zentu Gudiņu, Agnesi Mūrnieci, Terēziju Megni, Daci Bērziņu un Zaigu Vanagu skaidrs, ka spēcīgo kolektīvu veido tādas pašas personības. Vēl ansamblī no vietējiem ļaudīm dzied Guntis Kalniņš, nozīmīgākās reizēs pievienojas Rīgā un citviet dzīvojošās dalībnieču atvases vairākās paaudzēs.

Etnogrāfiskā ansambļa *Gudenieku suitei* dalībnieces (1. rindā) Agnese Mūrniece, vadītāja Lidija Jansone, Zenta Gudiņa, Terēzija Megne, (2. rindā) Dace Bērziņa un Zaiga Vanaga pie *Gāču* sētas senākās ēkas – 1787. gadā celtās klētiņas.

Zelta grauds

„Viņa suitei kultūrtelpā ir kā zelta grauds. *Gāčās* ne tikai stāsta par tradīcijām – tās te joprojām dzīvo. Te visi kalni un lejas ir apdziedātas. Un tas – pateicoties viņas gara spēkam,” tā LIDIJU JANSONI raksturo pārējās dziedātājas.

Gara spēka un mērķtiecības Lidijas kundzei tiešām vienmēr bijis gana. Kaut arī no astoņiem līdz 16 gadiem augusi Sibīrijā, kur pamatā skanējusi krievu valoda, atgriežoties viņa studējusi par latviešu valodas un literatūras skolotāju. Par *Gāčās* paaudzēs koptajām tradīcijām vien zinājusi no agrīnām bērnības atmiņām un mātes stāstiem, bet pastiprināti interesēties sākusi tad, kad jau strādājusi Gudenieku pamatskolā. Kā jaunajai speciālistei viņai uzdots sabiedriskā kārtā noorganizēt Ražas svētkus. „Ne ansamblis, ne koris vai deju kolektīvs te nebija,” stāsta Lidija. „Bet man palaimējās. Skolā dzirdēju, kā apkopēja, tīrot logus, dzied. Uzrunāju. Kantiķu Emīlija teica, ka uzrunās vēl citas tautas dziedātājas, un pirmdien visas bija klāt! Rudzīšu Rozālija, Sedliņu Grieta, arī Anna Gotfridsone. Skolotāju istabā notika pirmie burdona dziedāšanas mēģinājumi, un svētkos skanēja labi.” Pēc tam pat vīri pieteikušies dziedāt, un ar Lidijas gādību ik pa laikam ansamblim pievienojoties pa jaunai balsij. Gan abas viņas meitas, gan citu dalībnieku bērni vienmēr bijuši dziedātāju vidū.

Šeit visi ir stipri

„Dziedāšana ir tas, ko darījuši mani senči un kas ir svarīga arī manas dzīves daļa. *Bērziņos* senči dzīvojuši piecās paaudzēs. Ja viņi bijuši suitei, tad man, kas viņu mājā dzīvo, tas jāciens,” saka DACE BĒRZIŅA, kura uz Gudeniekiem atnākusi pirms 16 gadiem un bez privātā biznesa un mājas soļa pagūst arī iekļauties ansambļa ritmā.

Kad no Vidzemes Dace pārcēlusies uz tēva dzimto vietu, Gudenieku centrā atvērusi veikalu un joprojām tajā saimnieko. Ne mazums laika un spēka tiekot veltīts, lai uzturētu dzimtas mājas pie Zvirgzdu ezera, bet bez rūpēm par materiālām vērtībām Dacei vienmēr svarīgs esot garīgums. „Kāpēc es dziedu? Jo patīk. Jo vajag. Man *Bērziņos* ir trīs piramīdas no akmeņiem: viena pie mājas, otra pie ceļa, kas ir mūsu ceļš uz pasauli, un trešā ir kapsēta, kas ir ceļš, pa kuru visi aiziesim. Dzīves laikā cilvēkā visam jābūt līdzsvarā. Tas, ka mēs te dziedam, ir Lidijas nopelns. *Gāčās* dziesmas skan ar viņas gara spēku. Šī ir ļoti bagāta tradīciju vieta.”

Arī dvēselei vajag

„Dziedāšana dod dvēseliskumu. Kad aizbrauc uz Dziesmu svētkiem, festivālu *Baltica* vai Burdona festivālu, ir tik pacilājoša sajūta, ka lidoju un nemaz nezinu, cik man gadu. Nevar dzīvot tā, ka rūpējas tikai par mūsu un vēderu. Vajag arī ko dvēselei,” saka ZENTA GUDIŅA, kura ansamblī dzied kopš 1988. gada.

Kopā ar vīru uz viņa dzimtas mājām *Gudiņiem* Zenta pārcēlusies tad, kad sasniegts pensijas vecums. Pirms tam dzīvojuši Kuldīgā. Augstskolā Zenta beigusi Mežtehnikas fakultāti, strādājusi rūpnīcā *Vulkāns*. Brīvajā laikā spēlējusi volejbolu un arī braukusi uz ansambļa mēģinājumiem, kas notikuši retāk nekā tagad. Ģimenē izaudzināti bērni Andris un Ilze. Laika visam pieticis. Kā saka Zenta: „Jo vairāk dara, jo vairāk var izdarīt. Mēs, tās sievas, nevarētu tā braukāt riņķī, ja mums nebūtu vīru atbalsta: aizvest, atvest, nopirkt. Pašām jāsgādā tautas tērpi. Tas viss maksā naudu. Vīra atbalsts ir ļoti svarīgs.”

„Labs iemesls nomazgāt muti”

„Bērni izaudzināti, vaļa ir – kādēļ nedziedāt?” jautā TERĒZIJA MEGNE, *Gudenieku suitei* dalībniece kopš 2007. gada.

Terēzijā ritot suitei asinis – dzimusi un augusi Alsungā, pēc Kazdangas lauksaimniecības tehnikuma nosūtīta uz kolhozu *Sarkanais strēlnieks* Gudeniekos. 1971. gadā L.Jansone skatei iestudējusi *Suitu kāzas*, un Terēzijai bijusi brūtes loma. Pēc garāka pārtraukuma, kurā ar vīru Ilmāru darbojušies zemnieku saimniecībā un izaudzināti pieci bērni, Terēzija atsākusi dziedāt. Viņa smeja, ka tas esot labs iemesls lieku reizi nomazgāt muti. „Citādāk jau tikai dārzs, māja, ikdiena. Savu reizi katram vajag cilvēkos iziet. Tad ir mute jānomazgā, jāsapoša. Mēģinājumos pārrunājam, kas katrai bijis, kā gājis. To vajag.”

Tradīcijās uzaugusi

„Esmu dzimusi suites lielā dzimtā. Viesībās sanācām vairāk nekā 100 cilvēku. Alus bija vienmēr, bet piedzērušos ne. Galvenā svētku daļa bija dziedāšana. Tā pilnīgi dabiski suitei tradīcijas manī dziļi iesakņojušās kopš bērnības,” saka AGNESE MŪRNIENE, kura te dzied kopš 2000. gada.

Pēc Basu pamatskolas Agnese mācījusies Alsungas vidusskolā, ar deju kolektīvu uzstājusies kopā ar etnogrāfisko ansamblī *Suitu sievas*. „Biju pārsteigta, ka kaimiņu pagastos cilvēki par mūsu dziedāšanu un dejušanu priecājas kā par kaut ko īpašu. Nevarēju iedomāties, ka visur tā nav.” Kad Lauksaimniecības akadēmijā mācījusies Pārtikas tehnoloģijas fakultātē, bieži iznācis būt studiju biedru kāzās dažādās pilsētās. Atkal jutusies pārsteigta, cik ļoti atšķirīgi svētkus svin citur.

Studiju laikā iepazinusies ar vīru Ansi, dzīvojuši Saldū. Agnese *Saldus gaļas kombinātā* bijusi direktora vietniece, brīvdienās ģimene braukusi uz Basiem pie sievas vecākiem. Ansamblī viņa sākusi dziedāt 2000. gadā, kad ar vīru pārcēlusies uz pastāvīgu dzīvi Agneses tēva mājās *Kalmmeņos*. Pēc redzētā, ka visās vietās nav tāda dziesmu un tradīciju bagātība kā suites, viņa jo vairāk apzinoties to vērtību. „Savu reizi grūti tikt uz mēģinājumiem, bet to vajag. Labi, ka mums ar kaimiņiem Zentu ir atsaucīgi vīri, kuri ved un atbalsta,” saka Agnese. „Apbrīnojamas ir Lidijas dziļās zināšanas. Tādu kultūras mantojuma pūru vajag nodot nākamajām paaudzēm, un tādēļ mēs to darām.”

Dziedāšana dziedina

„Man dziedāšana ir kā dziedāšana. Dziedot pārņem sirdsmiers un gandarījums. Tas rada spēku,” saka ZAIGA VANAGA, kura ansamblī dzied vairāk nekā desmit gadus.

Viņas dzimtā puse ir Nīkrāce, bet par suitei tradīcijām Zaiga sākusi interesēties, kad ar vīru Santi iegādājušies *Birzmaļus*, kam laucinieku izpratnē *Gāčās* ir kaimiņos. L.Jansone ar savām idejām protot aizraut. Viņas uzrunāti, sākumā ansamblī dziedājuši abi ar vīru, bet, tā kā Santis ir arī *Suitu vīru* un *Suitu dūdenieku* dalībnieks, tad *Gudenieku suites* nu dzied tikai Zaiga. „Šī nav tāda vienkārša dziedāšana. Tā ir pamatīga. Tāda, kas skolo par dzīvi – māca godīgumu, taisnīgumu, pieklājību. Cieņu pret vecāku cilvēku, pret sievieti, vīrieti. Lidija bez dziesmām dod līdz dzīvesziņai, stāsta, kas katrā dziesmā ietverts.”

Zaigas trīs bērnu ģimenē īsts piedzīvojums bijušas vidējā bērna – dēla Andra – kristības pēc suitei tradīcijām: „Kaut ko tik maģisku nebiju piedzīvojuši! Pa ķermeni skrēja skudriņas... Sāk ar vārdu meklēšanu ozolā. Krustvecāki kokam pateicībā par vārdu atstāj ziedojumu. Zeķītes vēl ilgi tajā karājās. Suites ienākot, es šajās tradīcijas saskatu milzīgu vērtību.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā (KTTT) 25. septembrī bija pulcējušies ciemiņi no tuvienes un tālienes – beidzot varēja notikt tradicionālais pavasara jaunatnes radošais mākslu simpozijš *Sirdsvārdi Latvijai*.

Atklājot simpoziju, tehnikuma direktore Dace Cine uzsvēra, ka svarīgi celt godā un neaizmirst mūsu dižgarus, bet UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas (LNK) ģenerālsekretāre Baiba Moļņika vēlēja, lai nezustu tā zvaigžņu dvēsele, par kuru rakstījis Fricis Bārda.

Kultūras mantojums un jaunrade vienuviet

Lai nezustu klasiskās vērtības

Profesors Edgars Lāms atgādināja, cik svarīgi ir aktualizēt klasiskās vērtības.

Memoriālā muzeja Rumbiņi vadītāja Valda Irmeja atvēra arī mazāk zināmas lappuses Bārdu dzimtas vēsturē.

Liepājas Universitātes profesors Edgars Lāms referātu *Friča Bārdas dzīves un dzejas gadalaiki* (tā saucas arī viņa 2017. gadā iznākusi grāmata) sāka ar atgādinājumu, cik svarīgi mūsdienu pasaulē aktualizēt klasiskās vērtības, kā līdzjūtību, dzimtenes mīlestību, dvēseliskumu, neiecietību pret varmācību u.c. Lektors izpētījis, ka F.Bārdas dzejā dominē pavasaris, vasara, ir arī rudenīgas notis, bet ziemai kā iznīcības un nāves vēstnesi tikuši vien daži dzejoļi kā garāmejot. E.Lāms klausītājus iepazīstināja arī ar mazāk zināmām dzejnieka daiļrades šķautnēm, piemēram, rakstiem par sava laika literātu devumu. Izrādās, krietni daudz kritikas ticis vienai no populārākajām latviešu lugām – Raiņa *Pūt, vējiņi*.

Savukārt Bārdu dzimtas memoriālā muzeja *Rumbiņi* vadītāja Valda Irmeja atklāja arī ne tik zināmus faktus par šo dzimtu literatūrā. Ja F.Bārdas sieva Paulīne (dzejniece un tulkotāja) un jaunākais brālis Antons (arī dzejnieks) ir vairāk zināmi, tad brāļa Jāņa dēla Edvīna un Paulīnes un Friča dēla Zigurda vārds varbūt tika dzirdēts pirmoreiz. Apbrīnas vērts ir Antona 1950. (!) gadā rakstītais dzejolis, protams, npublicēts, *Trīs vārdi smiltīs*, īpaši drosmīga tā izskaņa: „Trīs vārdus smiltīs ierakstu! Dievs, svētī Latviju!” Zigurds (1916., Rīga – 1984., Melburna) studējis filoloģiju Latvijas Universitātē, starpkaru periodā bijis žurnālists, aktīvi iesaistījies latviešu sabiedriskajā dzīvē Austrālijā, rakstījis īsludziņas, feļetonus.

V.Irmeja aicināja apciemot *Rumbiņus*, jo tur vislabāk iepazīt plašās dzimtas likteņu līkločus un F.Bārdas vecāku radīto lauku sētu.

Tik dažāda radošums

Ka radošām izpausmēm nav robežu, jo īpaši spilgti apliecināja duets *Santehniķi* no Ogres: pirms pieciem gadiem Emīls Mangulis (šobrīd 21 gads) un Elans Pureklis (19) radīja savu unikālo instrumentu trubafonu, uz kura ar pludmales čībām tiek izspēlētas *Sudmalīņas* un citas tautas dziesmas, populāri melodiņi. Puišu azartiskums, spēlētprieks, atraktivitāte komentāros, savstarpējos dialogos un sarunā ar auditoriju sajūsmināja ikvienu – tā bija varena optimisma un pozitīvisma deva. *Santehniķi* iekļauti arī programmā *Latvijas skolas soma*, un, kaut koncertu daudz (protams, ne šopavasari), uz skolām viņi brauc labprāt. Vienlaikus abu jaunekļu pieredze, tostarp kārtot oficiālus nodokļu jautājumus, ar jēgu tērējot nopelnīto, ir lielisks piemērs jauniem cilvēkiem, ka ne mazums ir atkarīgs tieši no katra paša.

Pavisam citādi izpaukušies KTTT audzēkņi Nora Ziemele un Ingus Grudulis – viņi, vēstures skolotājas Gunitas Meieres iedrošināti un atbalstīti, radījuši izglītojošu interaktīvu spēli par Baltijas skolotāju semināru Kuldīgā. Precīzu mērķu noteikšana, pacietīgs pētnieciskais darbs, radoši izdomāta forma tagad ļauj iepazīt gan ēkas vēsturi, gan latviešu kultūrā nozīmīgas personības, kas šeit mācījušās. Kā pastāstīja Nora, mācību gada sākumā spēlē spēkus izmēģina visi pirmkursnieki, lai iepazītu vietu, kur tagad mācīsies, un izjustu tai piederību. Viņa aicināja ikvienu atnākt uz tehnikumu un *paspēlēties*. Zināšanas, arī attapību pārbaudīja daudzi simpozija dalībnieki, atzīstot – vērtīgi un interesanti!

Uz skatuves divainais instruments trubafons un azartiskie mūziķi Elans Pureklis un Emīls Mangulis – duets *Santehniķi* no Ogres.

Kuldīgas tehnikuma audzēkņi Nora Ziemele un Ingus Grudulis radījuši interaktīvu spēli par Baltijas skolotāju semināra laiku pilsētā.

Izteikt sevi vārdos

Jau ziemā beidzās F.Bārdas 140. jubilejai veltītais literāro darbu un pārspriedumu konkurss, bet laureātu cildināšana diemžēl bija jāgaida līdz rudenim.

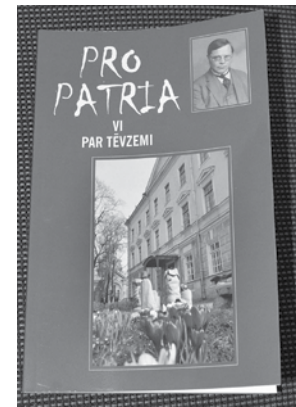
Konkursā varēja piedalīties ikviens interesents no 15 līdz 20 gadiem. Šo iespēju izmantoja 181 skolēns no 41 izglītības iestādes. Trikāta, Rencēni, Rīga, Ogre, Liepāja, Priekule un Priekuļi, Ventspils un Viļāni, Mārupe, Iecava, Rēzekne, Limbaži, Vecpiebalga un Jaunpiebalga, Lutriņi, Olaine, Bulduri, Skrīveri, Zilupe, protams, Kuldīga u.c. – tik plaša bijusi to ģeogrāfija. Pavisam iesniegti 97 literārie darbi (faktiski vairāk, jo dzejas nominācijā bija jāiesniedz vismaz trīs dzejoļu kopa) un 74 pārspriedumi.

Galvenās balvas un atzinības šoreiz aizceļoja uz citiem novadiem, bet Kuldīgas jauniešiem tika simpātiju balvas. Kā atzina B.Moļņika – tās ir īpašas, jo darbi netiek likti ne punktu, ne kritēriju rāmjos, tie spējuši aizskart kādu īpašu lasītāja emociju stīgu, likuši aizdomāties un no plašā klāsta palikuši īpašā atmiņā.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas audzēkne Kristīne Grīnberga gandarīta – viņas literārajam darbam UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas simpātiju balva.

UNESCO LNK pārspriedumu konkurencē balvu saņēma tehnikuma audzēkņi Ralfs Prikņa un Alvis Rītiņš. Savukārt Kuldīgas novada pašvaldības balvas izglītības nodaļas speciāliste Lilita Mačtama pasniedza Montai Bērziņai (Kuldīgas Centra vidusskola) un Amandai Rātniecei (KTTT).

Simpozija literārā daļa izskanēja ar atvēršanas brīžiem nu jau sestajai grāmatai *Pro Patria*.

Atvēršanas svētki šajā dienā bija sestajai grāmatai *Pro Patria (Par Tēvzemi)* – tajā apkopoti darbi no iepriekšējā konkursa, kas veltīts rakstnieka Kārļa Skalbes 140. jubilejai. Bet KTTT latviešu valodas un literatūras skolotāja Zanda Šlegelmilha jau pieteica nākotnes plānus – godā tiks celti Ernests Birznieks-Upītis, par kuru šodienas skolēni diemžēl zina aizvien mazāk.

„Ko neatrod dzīvē, jāatrod sevī.” (F.Bārda.)

Ne mazāk svarīgs jautājums man ir: „Cik daudz ir pietiekami?” Cilvēki bieži sniedz pēc nākamās lietas, kurai obligāti ir jābūt labākai par iepriekšējo, sasniegto. Tādējādi cilvēks iesprūst bezgalīgā ciklā, domājot, ka nākamā lieta, ko nopirks vai iegūs, droši vien viņu padarīs laimīgu. Tā mēs kļūstam par nelaimīgu patērētāju sabiedrību, par vislabāko, visdārgāko, visskaistāko, vismodernāko, visstīlīgāko preču vergiem. Es sev uz šo jautājumu esmu atbildējis, man ir svarīgs preces praktiskums un tas, lai tā radītu estētisku labsajūtu, nevis preces cena un zīmols. Negribu kļūt par nelaimīgo pirtnieku Ansi no Kārļa Skalbes *Pasakas par vērdiņu*. (..) Kad ir sajūta, ka esi apmaldījies savās domās un sajūtās, ir vērts aprunāties ar pieredzes bagātiem cilvēkiem, piemēram, vecvecākiem.

Ralfs Prikņa, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums

„Gars spārnotais kā sapnis nāk un aizlaižas, un, kam viņš pamirdz, var tam tikai – pateikties!” (F.Bārda.)

Dārgais Bārdas kungs! Es jūtos kā spārnotais dziedonītis. Es savu dzīvi dziedu mainīgā tonalitātē. Var dzirdēt ieskanamies tik mīlo fa mažoru, tik ļoti nepatīkamo si minoru. Minors man liek tupēt baltajos bērza zaros, bet mažora pavadījumā es lidoju pretī saulei, kas pielej manu sirdi ar prieku un mīlestību. Paskat! Pretī lido vēl kāds dziedonītis, un arī viņam Jūs esat pamirdzējies. Kāpēc es teicu „arī”? Jo Jūs man pamirdzējāt, pazibējāt, pavizējāt, nozaigojāt, laistījāties. Neviens ar savu dzeju to nav spējis tik ļoti, cik Jums tas izdevās. Es neklausēju un ar saviem spārniem nesīšu saules pasaciņu pasaulē!

Monta Bērziņa, Kuldīgas Centra vidusskola

Vietējā mēroga ķiploku karalis

„Mans mērķis ir parādīt, ka varu piegādāt labu preci, nekavēt piegādi un nodrošināt daudzumu,” saka kuldīdznieks Māris Zaķis. Katru otro dienu vienai no lielākajām veikalu ķēdēm Latvijā viņš piegādā 2,5 tonnas ķiploku. Tos viņš audzē Rumbas pagastā un Vārmē un tikai kopš pagājušā gada, taču patiesībā viss sācies, ķiploku audzēšanai būvējot tehniku.

KAD PAMĒGINĀTS GANDRĪZ VIŠS

Māris darījis visdažādākos darbus: strādājis celtniecībā un tiešajā pārdošanā, uzpircis akumulatorus. Pagrieziena punkts bijusi putekļu sūcēju *Kirby* tirdzniecība – vajadzējis mācīties uzstāties, paskaidrot, nodemonstrēt. „Aizbraucu uz interviju Jelgavā un sapratu, ka tā ir tiešā pārdošana, kas man tajā laikā nepatika. Iepatīkās pati iekārta, jo tā tiešām strādāja atšķirīgi no putekļu sūcējiem. Sākumā, protams, negāja viegli,” atceras Māris. Pēc vairākiem gadiem viņš no šī darba aizgājis un atkal mēģinājis ko citu. Tirgotā pat sieviešu apakšveļa un apavi, iemēģināts taksista darbs.

Tagad Māris ir ne tikai dzīvesbiedrs un tēvs, bet arī aizrautīgs ķiploku audzētājs un inovatīvas lauku tehnikas ražotājs. 2017. gada vidū nodibināts uzņēmums *Metālcehs*, kas darbojas Ogrē un no metāla darina visdažādākās ierīces un priekšmetus. Klāsts ir plašs – sākot ar griliem, barjerām un laboratorijas inventāru, beidzot ar tehniku ķiploku audzēšanai. Māra draugs, kas tos audzējis, palūdzis izgatavot ķiploku stādāmo aparātu. „Kopā arī uztaisījām. Tas ir pats pirmais ar rokām taisītais rīks – draugs to sauc par *Jaguāru*. Kaimiņš, to ieraugot, vēlējās, lai uztaisām arī viņam. Toreiz izgatavošana aizņēma divus mēnešus, tagad – četras dienas.” Manuālais stādītājs tiek piekabināts aiz traktora, uz tā sēž trīs cilvēki, ķiplokus ieliek ratiņa iedobītēs, kas tos arī iestāda. Šādi var apstādīt hektāru dienā. „Cilvēki fiziski nevar ķiplokus ratā ievietot ātrāk. Process bija pārāk lēns, tāpēc nākamo būvēju automātisko stādītāju. Tur vajag tikai vienu cilvēku, un var apstādīt apmēram 2,5 hektārus,” skaidro Māris.

MŪSDIENU SKOLA – YOUTUBE

Lai gan interese par metālapstrādi bijusi liela, tehnikas būvniecība bijis kas jauns. Sākumā detaļas darinātas ar rokām, zīmējot leņķus, rēķinot un izgriežot no metāla. Vēlāk divus mēnešus būvēts CNC plazmas darbgalds, kas datorā uzzīmētu formu izgriež no metāla loksnes. Vēlāk detaļas sametina metinātājs. Motori un reduktori gan tiek nopirkti. „Tas kļuva nopietni, kad vajadzēja uztaisīt pirmo ķiploku priekštīrīšanas līniju. Tajā ietilpst transportieris, birstu iekārta, daivotājs, inspekcijas līnija, galviņu un

„Strādāju pēc principa, ka nevienam neko neslēpju.”

Šogad Māra Zaķa ķiploku laukos novāktas 35 tonnas, taču viņš plāno daudzumu palielināt.

Māris rāda paša uzbūvēto tehniku. Viņam ir viss, lai audzētu ķiplokus.

daiviņu šķirotajs un kodinātājs,” paskaidro audzētājs.

Daudz ko Māris mācījies, skatoties video vietnē *YouTube*: „Tā ir mūsdienu skola. Skatījos, kā būvētas līdzīgas iekārtas. Klaušījos pēc skaņām, kurā brīdī kaut kas atsitas vai izmainās, lai saprastu, cik apgriezīgu vajag. Cik man zināms, Latvijā esam vienīgie, kas ražo šādu tehniku.”

Pagājušogad uztaisīts rušinātājs nezāļu ravēšanai, taču tas nav spējis izravēt nezāles starp ķiplokiem. Uzlabots modelis tapis šogad: „Tas, manuprāt, ir labākais, ko esmu uztaisījis – izravē arī ķiploku starpas. Datorā ir izrēķināta katra rušinātāja zara vieta un darbības laukums. Pateicoties tiešajai padevei, granulas vai minerālmēslus var nogādāt uz augsnes, jo, minerālmēsliem

iekrītot starp lapām, ķiploks neizdzīvos. Tagad ķiplokus var ravēt un pabarot vienlaikus.” Šogad lauki netika migloti vai ravēti ar rokām – visu paveicis rušinātājs. Lai ķiplokus audzētu, Mārim ir radīts viss nepieciešamais. Jaunās iekārtas vienmēr tiek izmēģinātas, konstatēti trūkumi, un tad tie novērsti, būvējot jaunu tehniku.

TAS VAIRS NAV MAZDĀRZIŅŠ

Lai izmēģinātu daivotāju, kas galviņas sadala daiviņās, pērn iepirkti ķiploki, bet vēlāk tie iestādīti. „Tas bija ļoti pareizs lēmums, jo nu varu iziet cauri visiem procesiem, sākot ar stādīšanu un beidzot ar ražas novākšanu,” skaidro saimnieks. Daivotājs padevies labs. Cilvēks ar rokām dienā var salauzt ap 200 kg daiviņu, bet šī ierīce – divas tonnas stundā. Pagājušogad iestādīti 0,6 ha, un ķiplokus Māris pārdevis tirgū. Šogad platība palielināta līdz 7 ha. „Novācu 35 tonnas. Neaudzēju mazdārziņā – nu jau tā ir ražošanas,” viņš smaidot saka. Lai gan Māris nav vienīgais ķiploku audzētājs valstī, par konkurenci viņš neuztraucas: „Visi kopā tāpat nevaram Latviju ar ķiplokiem nodrošināt visu gadu. Labākajā gadījumā pietiks līdz Ziemassvētkiem.”

Biznesā ļoti noderot dažādā darba pieredze. Celtniecība devusi iemaņas, lai taptu pagaidu žāvētava-glabātava, kas kopā ar dzīvesbiedres brāli Andi uzbūvēta nedēļas laikā, savukārt piebūve tapusi divās dienās. Vēl 26. jūlijā šeit bijusi tikai pļava. Arī tiešās pārdošanas iemaņas nākušas par labu: „Daudzi, sākot līdzīgu biz-

„Tas kļuva nopietni tad, kad vajadzēja uztaisīt pirmo ķiploku priekštīrīšanas līniju.”

nesu, satraucas, ka preci nevarēs pārdot. Tas nav kā ar graudiem, ko aizved uz konkrētu punktu. Katru otro dienu lielveikalu tīklu noliktavai piegādāju 2,5 tonnas ķiploku. Protams, es nenopelnu tik daudz, cik, piemēram, pats pārdodot tirgū, tāpēc audzēšanā koncentrējos uz ātrumu un daudzumu.” Galvenokārt tiek audzēta šķirne ‘Prometejs’, savukārt mēslojumam izmantotas vistu mēslu granulas. „Tās man ir atklājums. Var teikt, ka ķiploki ir gandrīz 100% bioloģiski audzēti, kombinētie minerālmēsli netiek izmantoti.”

NOSLĒPUMĀ NETUR

Māris vēlētos izveidot kooperatīvu un izglītēt jaunus zemniekus: „Gribu iedrošināt cilvēkus rakstīt projektus un iegūt Eiropas naudu.” Viņš nebaudās zināšanās dalīties un labprāt mācās no citu pieredzes: „Strādāju pēc principa, ka nevienam neko neslēpju. Esmu dzirdējis, ka cilvēki negrib dalīties tajā informācijā, kuras iegūšanā ieguldīts daudz laika. Man par iekārtām zvana katru dienu. Liels pluss – varu mācīties no citu kļūdām, ne tikai no savējām.”

Par ķiplokiem varot stāstīt daudz, jo cilvēkiem bieži vien trūkstot informācijas. Nereti nopirkts sliktas stādmateriāls, tāpēc arī raža sliktā. „Daudzi saka: „Manā zemē ķiploki neaug.” Tas ir maldīgi. Katru reizi, kad ķiploks tiek sadalīts daiviņās stādīšanai, tas attālinās no sākuma pozīcijas, un labās īpašības zūd, piemēram, pavājinās sakņu sistēma un imunitāte pret slimībām. Diemžēl tirgū pārdevēji ar to krāpjas, jo zina, ka cilvēks bez zināšanām neredz atšķirību starp pirmo, otro vai trešo ataudzējumu.” Vislabākais ķiploku stādmateriāls esot pirmais ataudzējums pēc tam, kad iesētas gaisa sēkliņas. Pirmajā gadā izaugot tikai neliela bumbiņa, gadu vēlāk – vesels ķiploks, kura daiviņas tad arī vislabāk stādīt. Audzētājs smejas par visām teorijām, ko ir dzirdējis, un var galvot, ka daiviņu skaitam galviņā nav nekāda sakara ar to, vai tas ir vai nav pirmais ataudzējums.

NETIČĪGI PIRCĒJI UN NEGANTI ZAGĻI

Māris rāda milzu ķiplokus un smejas: cilvēki, tos ieraugot, neticībā rauc pieri. Galvenais esot pa-

barot un izravēt – tad raža ir laba. „Liepājas tirgū kundzītes gados jautāja, vai nav ar mazākām daiviņām, jo vienai ēdienreizei esot par lielu. Citreiz dzirdu pārmetumus, ka manējie tik lieli ir tikai tāpēc, ka pilni ar ķīmiju. Patiesībā tie, kas pūš virsū ķīmiju, lai noindētu nezāles, uz pāris nedēļām aptur arī ķiploka augšanu, tāpēc tie nekad neizaug tik lieli.” Neesot noslēpums, ka cilvēki dažkārt izmanto vistu vai govju mēslus, taču ķiplokiem tie nes slimības, jo tajos ir daudz baktēriju. Tad nav jābrīnās, ka audzētais nopūst. Arī par žāvēšanu esot maldīgs priekšstats: „Cilvēki mēdz pāržāvēt, un paliek tikai čaulas. Patiesībā jāizkaltē tikai 20% no masas. Šādam nolūkam var iezīmēt vienu, ko ik pa laikam nosver.”

Gadījies arī tā, ka izaudzētajam pieaug kājas: „Vienā laukā izmēģināšanai iestādīju arī sīpolus. Devos novākt ķiplokus un iedomājos paskatīties, kā klājas tiem otriem. Atklājās, ka visi norakti... Tāpēc sveicinu tos, kuri nozaga 100 kilogramu sīpolu. Lai laba veselība!” Šogad par spīti novērošanas kamerām arī Kuldīgas laukā nozagts ap 100 kg ķiploku. Kopš tā brīža Māris tos sargā pats. Divus mēnešus dzīvo uz lauka, prom no ģimenes. Noīrēts dzīvojamais treileris, kas nolikts blakus žāvētavai. „Milzīgs paldies ģimenei par atbalstu! Īpaši dzīvesbiedrei Laurai, kura tiek galā ar bērniem, un mammai, pie kuras varu aizbraukt jebkurā laikā,” saka Māris. Sapratīs, ka nākamgad jāapmāca divi spēji palīgi, lai pats varētu būt arī mājās. Brālis Modris viņu nosaucis par ķiploku karali, bet audzētājs smaidot precīzē: ja tāds esot, tad pagaidām vietējā mēroga.

Ķiploku sezona beidzas septembrī, kad tiek iestādīti ziemas ķiploki. Darbs turpinās metālapstrādē. Mārim plānu ir daudz: viņš grib izveidot aparātu – līniju, kurā ieber veselus ķiplokus un galā iznāk pilnībā attīrītas daiviņas. Tas ir liels darbs, bet tāds aparāts to varētu bez cilvēka. Liels sapnis būtu apstādīt 100 ha, un M. Zaķis cer, ka kopā ar citiem audzētājiem varētu Latviju ar ķiplokiem apgādāt pilnībā. „Jāturpina aritmētiskā progresija: ja šogad apstādīju teju desmit reižu vairāk nekā pagājušajā gadā, tad tā būtu jāturpina,” smejas audzētājs.

„Visi audzētāji kopā tāpat nevaram Latviju ar ķiplokiem nodrošināt visu gadu.”

APTAUJA

Katru gadu finansējums Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem (NBS) palielinās. Vai jūtat, ka tas devis labu rezultātu – Jaunsardze un Zemessardze kļuvusi spēcīgāka?

KRISTAPS ZEMĪTIS, bijušais karavīrs: – Es ticu, ka jā. Es agrāk dienēju NBS, diemžēl pārtraucu kājas traumas dēļ. Tas, ka finansējums šai jomai tiek palielināts, ir ļoti labi. Man daudzi draugi bijuši Jaunsardzē un Zemessardzē. Viņi stāsta, ka agrāk mācības notikušas *pa vienkāršo*, bet tagad jūtams, ka ir labāks nodrošinājums. Mācības notiek augstākā līmenī.

PĀVELS LIAKOVIČUS, pašnodarbinātais: – Neko daudz par to nezinu. Redzu, ka mācības ik pa laikam notiek: nometnes, citas aktivitātes arī bērniem, jauniešiem. Mums vienīgajiem salīdzinājumā ar kaimiņvalstīm nav obligātā dienesta, tādēļ jāstiprina zemessargi. Ja būs tāda vajadzība, viņi ir vienīgie, kuri varēs mūs sargāt.

RITVARS JĒKABSONS, uzņēmējs: – Par Zemessardzi nezinu, bet armijai tik daudz atvēlēt nevajadzētu. Kam tas vajadzīgs? Tur apakšā slēpjas bizness – tas arī viss. Iepirkumos figurē neadekvāti cipari. Salīdzinot ar citām valstīm, tam tērējam neadekvāti lielu daļu naudas. Ar godīgu saimniekošanu varētu atrast lētāku un tikpat labu aprīkojumu. Tāpat kā tagad ar kovīdu, arī par nepieciešamību tērēt aizsardzībai potē šo domu iekšā. Mulķības!

GUNTIS JAKUBOVSKIS, kalējs: – Pēc situācijas, kāda izveidojusies pasaulē, domāju, ka nauda, kāda tiek atvēlēta bruņotajiem spēkiem, tiem ir vajadzīga. Valstī izglītība, aizsardzība un medicīna ir galvenās sfēras. Jebkurā jomā jābūt kontrolei, kā tiek izlietota nauda, kas paredzēta iepirkumiem, vai viss atbilst noteiktajam un vajadzīgajam. Nupat ziņās dzirdēju, ka iepirktais stratēģiskās degvielas rezervē glabājas kaut kur, tikai ne Latvijā. Kur? Varbūt Krievijā? Viss ierēdņi jākontrolē. Kopumā Zemessardzes un Jaunsardzes attīstība ir notikusi, arī cilvēku apziņa mainījusies. Viss iet uz augšu.

KRISTAPS ZĒMĪTIS, zemnieks: – Zemessardze kļuvusi stiprāka, jaunajiem ir lielāka atdeve un vēlme stāties zemessargos vai iet uz armiju vai Jaunsardzi. Tas, ka šajās jomās tiek tērēti, ir pareizs lēmums. Kurš cits mūs aizsargās? Pats neesmu zemessargs. Ja būtu vajadzīgs, arī es ietu un Latvijai aizsargātu, bet ikdienā tas mani neuzrunā.

PĒTERIS PABĒRZS, Kuldīgas novada muzeja pētnieks: – Cik kādreiz dzirdēts par Zemessardzi, tad ir bijis švaki, bet liekas, ka pēdējā laikā viss iet uz augšu. Iepriekš bijušas problēmas ar ekipējumu: tā trūka, cilvēkiem pašiem bija jāpērk. Es gan sen neesmu sekojis tam līdzī, tādēļ šībrīža situāciju nezinu. Jāskatās, kā naudu tērē. Tas var būt daudz, bet, ja nelietderīgi tērē, jēgas nebūs. Ja valstī noteikts, ka armijai jāsaņem 2% no iekšzemes kopprodukta, tad tā jābūt. Vieni paši mēs galā netiktu, bet tas parāda mūsu gatavību aizsargāties, rāda to, ka esam NATO un ka citiem jāpadomā, pirms tie līen pie mums.

Šoreiz projektā *Lai dzīve droša un cilvēks aizsargāts* – pētījums par to, kā Latvijā attīstās Zemessardze un Jaunsardze.

ZEMESSARDZE un JAUNSARDZE. Vai ejam pareizajā virzienā?

Kopš 2014. gadā Krievija pretlikumīgi okupēja Ukrainas apgabalu Krimu, Latvijā aizvien vairāk piesaukts Zemessardzes vārds, jo tieši šis formējums pirmais sastapsies ar naidnieku, ja tāds iebruks Latvijā. Valsts aizsardzībai tiek piešķirts aizvien vairāk naudas, aktīvāk strādā rekrutētāji, ik pa brīdim dzirdam par jaunas militārās tehnikas iegādi. Vai nauda tiek tērēta pareizajiem mērķiem?

Neieinteresēti jaunieši un tehnikas trūkums

Par situāciju Zemessardzē, novērtējot attīstību, bet arī nosaucot to, kā pietrūkst vai ir par daudz, stāsta 2. Vidzemes brigādes 54. inženiertehniskā bataljona kaprālis OSKARS ČODORS un Kuldīgas un Alsungas jaunsargu instruktors VIESTURS ZVIEDRIS.

Šogad dienestā Nacionālajos bruņotajos spēkos pieņemti

546 jauni karavīri. Pavisam dienē vairāk nekā 6500 karavīru.

(Līdz 24.09.2020.)

PIETIEKUMU SKAITS:

2016. g. – 1492
2017. g. – 1425
2018. g. – 1323
2019. g. – 1292
2020. g. sept. – 1441

Plānošanas reģions	2017.g.pieteikušies/ pieņemti dienestā	2018. g.pieteikušies/ pieņemti dienestā	2019. g.pieteikušies/ pieņemti dienestā
Rīgas reģions	580/236	560/262	541/208
Vidzeme	137/65	159/78	126/61
Latgale	353/125	240/110	270/129
Zemgale	167/59	188/96	177/77
Kurzeme	188/90	176/94	178/96

NAUDA VAI PĀRLIECĪBA?

„Piecu gadu griezumā Zemessardzē izaugums nešaubīgi ir notikusi, jo pirms tam izskatījās, ka tās pastāvēšana tiek apzināti izbeigta, bet notikumi Ukrainā un dzīve blakus agresīvajam kaimiņam lika saprast, ka jādoma par pašu zemes aizsardzību,” secina Oskars Čodors.

„Zemessardze ir formējums, kurā cilvēki, apvienojot to ar darbu un ģimenes lietām, apgūst specifiskas militāras zināšanas. Viss attīstījās, un kā var redzēt, tas notiek vēl projorjā: tehnikas iegāde, mācību intensitāte. Liels atbalsts zemessargiem ir arī nu jau noteiktais atalgojums par mācības pavadītājam dienām, jo iepriekš tas bija viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc cilvēki negribēja tajās piedalīties. Naudas pelnīšana ģimenei bija pirmajā vietā. Tas ir stāsts par prioritātēm: vai tu to dari naudas vai pārliecības dēļ.”

NAV TREIŅU – NAV REZULTĀTA

„Protams, viss nav spīdošs – ir lietas, kas jāsakārto labāk,” atzīst O.Čodors. „Vispirms apmācības. Zemessardzi var viegli salīdzināt ar sportu. Bataljoni ir komandas. Jā, viena lieta ir sacensību gars, bet ir arī jātērējas. Zemessardzē viss apstājas pie tā, ka visi visu apgūst teorētiski, piemēram, iemācās precīzi šaut – pieņemsim, ka tā ir bumbas sišana vārtos. Ļoti labi, bet, ja pie tās apstājas, nesāk apgūt manevrus un pretinieka apspēlēšanu, tad tā pietrūkst.”

Jā, ir daudz kursu, dažādas teorijas mācības, bet zināšanas jānostiprina praksē. Es zinu, ka tie, kuri Zemessardzē ir jau ilgus gadus, sāku no pamatmācībām nogurt. Trūkst izaugsmes jeb trūkst savstarpējo futbola maču – uz to jātiecas, tas jāasniedz. Jābūt kopīgiem mērķiem.

Iespējams, to ietekmē biežās Zemessardzes reformas: mainās bataljonu nosaukumi un mērķi, labākos mētā no vienas vietas uz otru. Skaidrs, ka Rīgas reģionā zemessargi ir daudz, bet citviet trūkst. Ja nav reālas kariņa spēlēšanas jeb vingrošanas, tad cilvēki iegūtās iemaņas bieži

vien zaudē, un, kad jāpiedalās lielajās mācībās, uzdevumi tiek izpildīti slikti. Ja izpildījums sliktis, tad rezultāts nevar būt labs.

Zemessardze sadalīta pa reģioniem – katram bataljonam sava teritorija, kas jāpārzina, un kaujas laukā tā ir priekšrocība. Jā, bataljoni cenšas, bet apmācības dažādu iemeslu dēļ nav kvalitatīvas. Tās ir savlaicīgi un labi jāizplāno, nedrīkst būt *no sērijas*: „Tagad mēs kaut ko darīsim tā. Nē, darīsim tā.” Jābūt ar reāliem manevriem, reālu pretinieku skaitu, nevis ar trim četriem, kuri kaut kur iesēdušies un gaida. Pie reizes izzinām reālos punktus, kuros pretiniekam varam nodarīt vislielāko kaitējumu. To visu vajag atstrādāt, jo tikai reālā darbībā var secināt, vai attiecīgie manevri dod vēlamu rezultātu, kāds ekipējums nepieciešams. Man ir sajūta, ka tas ir kā tiek darīts, bet ne pietiekami labi.”

KĀ AKLAS VISTAS

„Ar ekipējumu situācija ir tāda, ka diennakts tumšajā laikā zemessargs ir kaujas nespējīgs. Saule šobrīd riet ap 21.00, aust ap 7.00. Tātad šis laiks netiek izmantots, jo pietrūkst termālo kameru un karavīrs ir kā akla vista. Esmu papētījis cenas un varu teikt, ka tās nav kosmiskas, lai katru rotu nevarētu nodrošināt ar vienu šādu kameru. Kāds no tās labums? Ar to var laikus pamanīt pretinieku. Ja šāda kamera būtu katrai vienībai, tas jau būtu reāls atspaidis un cilvēki varētu strādāt arī piķa melnā tumsā. Nav runas par supertehniku – runa ir par vienkāršām iekārtām. Teju katram medniekam tāda ir, un viņi tumsā ir daudz mobilāki un spēcīgāki par zemessargiem. Tas nelielas loģiski. Kāpēc tā nav, nezinu.”

HALLO, VAI MĒNESS?

„Nākamais, manuprāt, ir sakari. Es nezinu, kāpēc, bet arī šis jautājums tiek risināts lēni. Jā, sakaru līdzekļi ir, bet daudzums un kvalitāte nav apmierinoša. Ja starp vienībām nav sakaru, sākas problēmas, un bijuši gadījumi, kad pretinieks vēl

OSKARS ČODORS: „Militārās mācības vajadzētu pielīdzināt futbola līgai. Bataljoni būtu komandas, kas sacenšas visā Latvijā, un tad notiek „Grand Finale”. Tā varētu iemācīties ne vien sist bumbu vārtos, bet arī apspēlēt pretinieku.”

nav atnācis, bet kļūdas dēļ vienības sāk karot viena pret otru. Ir skaidrs: ja sāktos karš, mobilie sakari tiktu vai nu traucēti, vai pilnībā slāpēti un zemessargi paliktu bez tiem.

Tās ir divas lietas. Trešā ir dzīvā spēka un tehnikas aizsardzība. Esmu mēģinājis pierādīt, un paldies tiem, kuri ieklausījušies, ka ir tāda tehnika, ar kuru ātri var izveidot teicamas aizsardzības pozīcijas, – tie ir bastioni. Mums jādoma arī par to, kā ātri sevi pasargāt.

Es esmu uzņēmējs un savā uzņēmumā vienmēr skatos, ko un kāpēc pērk. Nereti, redzot iepirkumus Zemessardzē, rodas neizpratne, kāpēc tiek pirktas tādas mantas, kurām īsti nav lietojuma vai arī kas nav prioritāte un tiks izmantotas ļoti reti,” spriež O.Čodors.

„VĒLAMIES AIZSTĀVĒT”

„Tie ir mani novērojumi 20 gados, kopš esmu zemessargs. Esmu bijis komandieris ne reizi vien. Skaidrs, ka Nacionālie bruņotie spēki iepirkumus izplānojuši jau gadiem uz priekšu un man ieteikumi diez vai tiks uzklausti, bet tā es redzu Zemessardzes attīstību. Jāsaprot mūsu ģeopolitiskā vieta: augšā Igaunija, apakšā Lietuva, malā agresors. Mēs nebūsim uzbrucēji, bet mums jābūt 100% gataviem aizstāvēties, jo pat atkāpties nav, kur, aiz muguras ir jūra. Jādoma par aizsardzības dziļumu un kvalitāti, un te ļoti liela nozīme ir gan infrastruktūrai, gan katra zemessarga apgādei, gan komandējošā sastāva spējai savus padotos pasargāt. Es vēlos sevi, savu ģimēni, savu valsti un valodu aizstāvēt, un mēs, zemessargi, to darīsim, neskatoties ne uz ko.”

Šībrīža materiāli tehniskais nodrošinājums un bruņojums nav salīdzināms ar to, kāds Latvijai Zemessardzei bija pirms krīzes Ukrainā.

Zemessardzes 2. Vidzemes brigādes 54. inženiertehniskā bataljona kaprālis Oskars Čodors uzskata: ir tādas jomas, kurās vēl jāaug. Kā piemērs tiek minēta vajadzība iegādāties bastionus – ar tiem ātrāk un efektīvāk var aizsargāt gan dzīvo spēku, gan tehniku.

1. janvārī stājoties spēkā likumam Par valsts budžetu 2020. gadam, Aizsardzības ministrijai tas ir

663,67 miljoni eiro.

Šīgada budžets sadalīts kategorijās:

- Spēju attīstības projekti, kam šogad atvēlēts visvairāk:**
- infrastruktūras attīstība,
 - Sauszemes spēku Mehanizētās kājnieku brigādes mehanizācijas projekts,
 - taktiskā gaisa transporta spēja,
 - gaisa telpas novērošana un pretgaisa aizsardzības spēja,
 - Nacionālo bruņoto spēku, tostarp Zemessardzes, kaujas un reaģēšanas spēja.

Laiki mainās – jāmeklē cita pieeja

Jaunsardzē attīstība ir jūtama, uzsvēr Viesturs Zviedris. Ar materiāli tehniskajiem līdzekļiem, formas tērpiem un pārējo jaunsargi nu ir nodrošināti, tomēr pasaule mainoties, un tai līdzī arī paaudze.

Kā atzīst V.Zviedris, kādreiz jaunieši bijuši gatavi doties mežā idejas vārdā, tērpušies tajās drānās, kādas katram ir, bet nu viss mainījies. Fiziskā izturība vairs nav tik liela, toties augušas zināšanas datortehnikā un komunikācijā. To ļoti labi varot redzēt praktiskajās nodarbībās, piemēram, mezglu siešanā. Ja četras stundās jaunieši iemācās siet divus mezglus, tas jau esot labi. Instruktoru novērojumi liecina: audzēkņiem galva jau pilna ar citām zināšanām. Vēl mainījusies drošības noietumi, kuri piecos gados kļuvuši daudz striktāki. Tagad pirms pasākuma rīkošanas septiņas reizes tiekot nomērīts un tikai tad nogriezts. V.Zviedris atzīst, ka ilgās drošības instrukcijas, kas jānosaka, nereti liek jaunsargu kandidātiem garlaikoties un mazina vēlmi piedalīties nometnēs, jo daudzi nāk izmēģināt ko praktisku, nevis klausīties instrukcijas.

VAIRĀK PRAKSES, MAZĀK TEORIJAS

Ja runa ir par Jaunsardzes papildināšanu ar dalībniekiem, vērtējot iepriekšējos septiņus gadus, varot teikt, ka attīstība apstājusies. Pēdējie trīs gadi esot ar negatīvu tenden-

ci. Iespējams, pie vainas ir tas, ka daudzas ģimenes izbrauc no valsts. Ir tādi novadi, kuros jaunieši pasākumos piedalās naski, bet citur ir pamatīgs iztrūkums. Instruktors piekriet, ka mācības reizi nedēļā pa 80 minūtēm jauniešiem ir par maz. Pat futbola treniņi notiek biežāk.

VIESTURS ZVIEDRIS: „Jauniešiem cietais disks jeb smadzenes ir pārpildītas. Viņi ļoti labi orientējas virtuālajā vidē un sociālajos tīklos, bet praktiskās lietas iemācīties ir grūti.”

Te nākas atgriezties pie tā, ka jaunākajiem (Jaunsardzē var iestāties no desmit gadiem) nepatīk sēdēt klasē un klausīties teoriju – viņiem zināšanas par uzturēšanos mežā, ekipējumu un nometņu ierīkošanu gribas apgūt praksē. Papildus vēlmi mācīties bērniem aizdzen nogurums pēc parasto stundu apmeklējuma.

Instruktoriem nākas domāt, kā viņus iesaistīt, un teorija nereti tiek aizstāta ar praktiskām nodarbībām. Piemērs: ja jauniešiem pateiksi, ka pārgājiens vai nometnē mežā tiks apgūta standarta ierindas mācība, atnāks labi ja puse no tiem, kuri pieteikušies. Ja padzirdēs, ka

mežā būs nodarbības ar airsofta ierociem, dažādi ugunsgrūdu iekurināšanas veidi vai ūdens filtrēšana, viņi gatavi palēkdamies vicot uz mežu. Bērniem ļoti patīk vasaras nometnes, jo tajās ir daudz aktivitāšu. Bet, lai tās sarīkoto, jāizpilda kaudze ar dokumentiem, tas aizņem ilgu laiku, bet atkāpes no plāna ir pieļaujamas tikai par 10%, secina V.Zviedris.

AIZSARDZĪBAS MĀCĪBA UN BIROKRĀTIJA

Sākot ar 2024. gadu, visos tehnikumos un vidusskolās tiks ieviesta obligātā valsts aizsardzības mācība, bet citviet kā izmēģinājums tā jau ieviesta. Starp tām ir arī V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola, kurā V.Zviedris ir instruktors. Jaunieši visu gadu apgūst dažādas zināšanas, nodarbības notiek reizi mēnesī. Kad gads beidzas, ir desmit dienu nometne Alūksnē. Mācības notiek 10. un 11. klasēm. Kā bijis redzams šīgada nometnē, tā skolēniem nāk par labu, jo nometni visi izturējuši. Tas instruktoriem un jauniešiem ir bijis liels gandarījums. Tomēr daudzi, kuriem jau ir 18, nometnes vietā izvēlējušies darbu un nav turp aizbraukuši.

Kā atzīst V.Zviedris, ļoti liels slogs ir dokumentu aizpildīšana – to kļūvis vairāk. Instruktoriem arī nepārtraukti nākas apmeklēt dažādu kvalifikācijas kursus. Rezumējot sarunu, viņš atzīst: „Jā, kopumā Jaunsardzes attīstība gājusi uz augšu, tomēr birokrātijas kļūvis par daudz.”

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts Kurzemnieks.

Alberta Dintera teksts un foto

Pie savām saknēm caur deju

„Biodanzas jeb biodejas tehnika ar kustību, mūziku, emocijām un sadarbību grupā palīdz organismā atjaunot dabas doto harmoniju un veicina tā pašregulāciju. Šī ir unikāla personības attīstības, fiziskās, psihiskās un sociālās veselības pilnveides metode,” saka sertificēta biodejas pasniedzēja VINETA GRĪVZA no Rīgas. Kuldīgā viņa novadīja trīs nodarbības senioru skolā.

POPULARITĀTE AUG

Čīliešu psihologa, psihoterapeita, zinātnieka un mākslinieka Rolando Toro Araneda (1924–2010) izveidotā biodejas metode Latvijā parādījies 2010. gadā. V.Grīvza grupu nodarbībās to izmanto kopš 2012. gada. Trīs gadus mācījusies Baltijas biodejas skolā, kur divas dienas mēnesī pasniedzēji no Vācijas mācījuši teoriju un praktiskās iemaņas. Latvijā šīs tehnikas popularitāte augot – mācības notiekot trešajai biodejas skolotāju grupai, un nodibināta Latvijas Biodanzas skolotāju asociācija, kurā ir ap 20 biedru.

NEKAS NAV NEJAUŠS

„Konsultēju kā psihoterapeite un izmantoju dažādas metodes, kas cilvēkam palīdz atgūt veselumu un dabīgo spēju justies labi. Arī biodeja ir viena no tādām tehnikām,” stāsta V.Grīvza. „Nodarbība ir secīgi salikti 12 līdz 14 vingrinājumi jeb dejas, kas ir kā ceļojums, kurā grupā dodamies kopā. Katrai dejai ir sava nozīme, katrai sava mūzika. Ļoti dažāda: klasiskā, regejs, rokenrols. Biodejā nekas nav nejaušs – ne secība, ne kustība, ne mūzika. Nodarbība veidota tā, lai cilvēkam ir viegli sākt kustēties. Katrs iesaistās, cik vēlas, un tehnika veidota tā, lai iesaistīties būtu vienkārši. Mūzika pati par sevi ir kā terapija. Tā izraisa vēlēšanos sākt kustību, rosina dejot. Tā izvēlēta atbilstoši tam, kādas emocijas vēlamies cilvēkā pastiprināt. Mēs nemācāmies soļus – sākam kustēties, un mūzika vada tālākās kustības. Cilvēka labsajūtu lielā mērā nosaka viņa uztvere. Caur biodeju mēs uztverī par sevi un citiem mainām.”

KATRS DZĪVO CITU UN PAŠA VEIDOTĀ STĀSTĀ

Biodejas pamatprincips ir atgriezeniskā saite, kurā cilvēks var mainīt priekšstatu par sevi: „Mēs katrs dzīvojam savā stāstā. Tas bieži nav mūsu pašu pēc izjūtām veidots. Vecmāmiņas, māmiņa, draugi, skolotāji un citi mums teikuši, kādi esam bijuši, kas mums patīk, kas ne, kas mums izdodas labi, kas ne tik labi. Varbūt kaut kas ir izdevies, bet kāds ar labu nodomu pasaka, ka var vēl labāk, neizprotot, kādu iespaidu tas atstāj. Tas cilvēkam rada pār-

liecību, ka viņš nav pietiekami labs. Kaut ko no šī stāsta mēs apzināmies prātā, bet turpinājums ir zemapziņā. Cilvēka iespaids par sevi ir patiesi tik ilgi, kamēr viņš šādu stāstu par sevi uzskata par patiesu. Nodarbībā dejošana ir aizraujošs process, priekpilns, rotaļīgs, ar jauku mūziku, un tajā cilvēks var atklāt, ka pēc izjūtām viņa priekšstats par to, kas viņam patīk vai nepatīk, atšķiras no patiesības.”

KATRS ESAM UNIKĀLS

„Biodanza ir afektīvās integrācijas metode, kad sākam sajūst sevi un uztvert pasauli no cilvēciskās saknes – būt mīļētiem,” uzskata V.Grīvza. „Mēs varam izaugt un attīstīties vislabākajā versijā no gēniem, kas mūsu šūnās ir tad, ja vide ir mīlestības pilna. Tā ir bioloģiska nepieciešamība. Tad varam būt pilnībā tādi, kādi būtībā esam. Varam noņemt laika gaitā uzliktās sociālās maskas. Tās mums ir nepieciešamas, bet jautājums, cik lielā devā.

„Biodejas laikā galva iet atvaļinājumā. Viss ķermenis kļūst par domāšanas orgānu, kas signalizē par izjūtām.”

Ļoti daudz cilvēku nāk pie manis kā psihoterapeites un saka: viņi nesaprot, ko jūt. Vai tieši pretēji – jūt pārāk daudz, ir pārjūti. Biodeja palīdz atgriezties pie optimālā izjūtu līmeņa. Nodarbībā ne tikai dejo, bet dejo ar nozīmi. Kustības rodas, vadoties pēc tā, kā pats jūtos. Nevis prāts, bet ķermenis sāk justies tik droši, ka var atļaut sev būt brīvs, izmēģināt citādākas kustības, just to, ko patiešām tajā brīdī jūt. Šādi atgriezties pie sava es.

Biodejas pamatā ir empātiska satikšanās un klātbūtne. Mīlestība ir mūsu bioloģija. Tas nozīmē, ka nekas nav jāmācās – mūsu ķermenī ir visa gudrība. Drīzāk jāaizmirst tas, kas uzslāņojies virsū tām izjūtām un vēlmēm, ko esam apspieduši.”

„Lai satiktu sevi, ir nepieciešams kāds cits. Tad sevi var ieraudzīt otra acis, attiecībās ar otru,” saka psihoterapeite un biodejas pasniedzēja Vineta Grīvza.

ĶERMENIS NEMELO

V.Grīvza skaidro, ka šī tehnika balstīta uz psiholoģiskiem, fizioloģiskiem un bioloģiskiem pamatiem un tai ir terapeitiska ietekme: „Tā veidota tā, lai palīdzētu cilvēkam savienoties ar dabīgo, kas viņā ir. Palīdzam nonākt līdz sajūtām, līdz instinktiem. Sabiedrībai attīstoties, esam novirzījušies no ceļa. Uz notiekošo skatāmies mehāniski. Bet ne velti zinātnieki un biologi runā par to, kā būt kontaktā, labās emocijās jeb izjūtās, ka patiesībā mūs vada emocijas, ko sevi apspiežam. Cilvēki neļauj sev sajūst sevi – vairāk cenšas atbilst sabiedrības gaidām un standartiem. Kāds mērķis vienmēr ir galvenais. Uz kā rēķina? Uz mūsu pašu. Uz tā, ka skrējienā bieži vien sevi nejūtam. Ja arī sajūtam, tad pārkāpjam pāri. Pierunājam sevi: „Es jau vēl varēšu.” Un tad nāk slimība. Nekas nekur nezūd. Ķermenis nemelo – tas pasaka, kā patiešām jūtas.”

SIRDS GUDRĪBA

Biodanzas teorētisko modeli R.T.Araneda veidojis, darbojoties Santjago Katoļu universitātes Medicīnas fakultātes Antropoloģiskās medicīnas centrā un Santjago psihiatriskās klīnikas pētniecības institūtā. Viņš pētījis garīgo slimību neiroloģiskos aspektus 60. gados. Pašlaik biodanzu praktizē vairāk nekā 50 valstīs Eiropā, Dienvidamerikā, Dienvidāfrikā, Japānā.

„Araneda šo metodi sāka izmantot ne no tāda gaiša starojuma, bet vairāk no izmisuma par

to, kā mēs kā cilvēki viens pret otru izturamies,” stāsta V.Grīvza. „Viņš pētīja, kā slimnieku veselību ietekmē mūzika, ritms un savstarpēja mijiedarbība. Viņš meklēja, kas ir tā sakne, kāpēc cilvēki viens otram nodara pāri. Sāka runāt par sirds intelektu. Šodien zinātnieki runā par emocionālo intelektu. Sirds intelekts ir vēl plašāka ideja. Viens no Araneda svarīgākajiem postulātiem bija tāds: nepietiek ar to, ka esi intelektuāli gudrs un spēji izdomāt dažādas lietas, – vajadzīga sirds gudrība, lai intelektu mēs neizmantojam sevī iznīcināšanai un lai veicinātu tos procesus, no kuriem visa sabiedrība gūst labumu. Viņš uzskatīja, ka mums katram no dabas ir dots sirds intelekts, kas sevi jāaktivizē, ja ārēju apstākļu dēļ tas ir apslāpēts.”

TRĪS BŪTISKI JAUTĀJUMI

Cilvēki uz biodejas nodarbībām ejot dažādu iemeslu dēļ. Citi tāpēc, ka patīk dejot, viņi grib kustības un pozitīvas emocijas, citi – lai meklētu palīdzību un atrastu sliktā garastāvokļa un dusmu iemeslus.

„Ne jau ārsti vai kāda tehnika mūs ārstē. To dara ķermenis, ja radām atbilstošu vidi, kurā tas spēj sevi sakārtot,” skaidro V.Grīvza. „Biodeja ķermeni atjauno kā domāšanas orgānu un noņem slodzi galvai. Ar dziļāku izjūtu, nevis ar prātu mēs saprotam, kā jūtamies. Caur biodeju varam ķermeni labāk saprast un atbildēt uz trim būtiskākajiem jautājumiem. Kur es

gribu dzīvot? Ar ko gribu dzīvot? Ko gribu darīt? Tad sākam atbildēt ar ķermenisku izpratni. Ar galvu vienmēr atrodam attaisnojumu, kāpēc esmu tur, kur esmu, un ar ko esmu, bet ķermenis samelot neļaus. Tas var sajūties labi tikai piemērotā vidē. Ķermenis norāda, ar kuriem cilvēkiem gribam būt kopā. Ar tādiem, ar kuriem varam augt, sevi izpaust. Trešais – ko gribam darīt. Mums ir dažādas kultūras un tradīcijas. Ir pārliecība, ka visu mūžu jāstrādā tas darbs, ko kādreiz esam sākuši, vai arī tas, ka labi rezultāti nāk tikai ar smagu darbu. Tas nenozīmē, ka nav jādarbojas. Dzīve ir intensīva. Bet darbs ir daļa no mums. Apzināti jāizvēlas tāds, kas atbilst tam, kā gribam dzīvot. Katram dota noteikta garuma dzīve. Bet nezinām, cik gara. Ir labi, ja tās laikā spējam radīt savu labāko versiju, kāda iespējama. Lai būtu labi mums un citiem. Araneda runā par dzīves mākslu jeb ikdienu, par pamata izjūtu, ar kādu savu laiku izdzīvojam.”

„Kāda ir ideja? Caur biodeju atvērt jūtīgumu un ierosināt organisko pašatjaunošanos. Nonākt līdz sirds gudrībai.”

VAR OTRU CELT VAI VIRZĪT LEJUP

V.Grīvza uzskata, ka sliktas pašsajūtas pamatā ir emocionāla vientulība: „Neviens nevar izaugt viens – mijiedarbība ir nepieciešama. Zinām, ka sliktākais sods ir cilvēku ielikt vieninieku kamerā. Visiem galvenā vajadzība ir piederēt un būt pieņemtiem. Arī tad, kad prāts saka, ka tas man nav vajadzīgs. Tas ir iestāstīts, un esmu ar šādu situāciju saradīs. Svarīgi būt mijiedarbībā un apzināties, ka visi esam un visi gribam būt sevis labākā versija. Mēs ar savu izturēšanos varam cilvēku vai nu pacelt, vai pavisam uz leju. Pasaule ir traka, un tas, kas notiek, nav maināms vienam cilvēkam. Es varu mainīt tikai savu pasauli. Ja uzlikšu plecos zemeslodi, tā mani nospiedīs. Mēs atstarojam to, kas ir mūsos. Tad mainās ģimene, mūsu tuvākie, tālāk tie, kas ir kopā ar viņiem, un tā mainās pasaule. Jo vairāk katrs sāks mainīt savu vidi, jo vairāk uzsāks mainīt vilnis izplatīs izmaiņas tālāk. Ja labāk jutīšos es, arī jebkurš cits, ar kuru satikšos, jutīsies labāk. Tālāk tiks nodotas labās emocijas. Tas ir tas, ko pasaulei varam dot.”

SARUNA AR JUBILĀRU

„Visa dzīve man viens ceļojums”

Šos Kaspara Dimitera vārdus no Zigmara Liepiņa dziesmas Rendas kafējnīcas *Abavas pagrabiņš* īpašnieks, rotkalis, fotogrāfs, ceļotājs, pašdarbības kolektīvu dalībnieks un visos laikos sabiedriski aktīvs cilvēks Andris Egliens izvēlēties kā moto savai 70. jubilejai šīs nedēļas nogalē. Uz to viņš saaicinājis ceļabiedrus no dažādām dzīves pieturām.

KRODZIŅŠ UN DISKO

Abavas pagrabiņš ir tuvu un tālu pazīstams: viens no pirmajiem privātajiem un piemīļīgajiem krodziņiem, tas atrodas skaistā un izdevīgā vietā Abavas ielejā, kurai garām iet Rīgas šoseja. Turklāt ceturtdaļgadsimta laikā tas spējis pārvarēt ne vienu vien ekonomisko kritumu. Daudzi pazīst vienmēr smaidīgo krodziņa saimnieku. Man ar Andri bija iespēja iepazīties vairāk, kad rakstīju grāmatu par Kuldīgas diskotēku ziedu laikiem. Viņa vadītā *Rendas bērnu disenīte* astoņdesmitajos bija viena no divām mūspuses diskotēkām (turot līdzī *Ventas dzirkstīm*), kas spēja tikt uz republikānisko skati, gūstot tur augstu novērtējumu.

RENDAS PATRIOTS

Galvenā pietura Andrim ir Renda, kur viņš dzimis, audzis, mācījies un dzīvo līdz šim. Nekad neviena cita vieta nav vilinājusi. Vienīgais prombūtnes laiks – pēc Rendas pamatskolas beigšanas

četri gadi Rīgas lietišķās mākslas vidusskolā, kur rendenieks apguvis koka tēlniecību. Tad gadu nostrādājis par mākslinieku Kuldīgas tautas daiļamatū un suvenīru ražošanas apvienībā *Daiļrade*, līdz viņš iesaukts dienestā Padomju armijā, bet tepat netālu – Lietuvā. Atgriežoties mākslinieka vieta bijusi likvidēta, bet sadarbību ar šo padomju laika uzņēmumu A. Egliens turpinājis līdz tā likvidēšanai. Mājās taisījis suvenīrus un rotas no dzīvnieku ragiem, vēlāk arī no dzintara. Ar koka tēlniecību nodarboties nav varējis, jo nebija pietiekami lielas darbnīcas. Ar ragiem un dzintaru *septes* gājušas ļoti labi – iespējams, gandrīz katrā mājā, vismaz Rendas pusē, vēl tagad rotaslietu kastītē vai bēniņos glabājas kāds Andra darinājums.

Interesanta pietura bijis laiks, kad jubilārs iepazīties ar kādas ekoloģiskās kosmētikas firmas pārstāvjiem, braukājis uz prezentācijām, ticis pat uz festivālu Kannās. Galvenais ieguvums –

zināšanas, kāda nozīme ekoloģiskajai produkcijai un veselībai. „Arī dzīves filozofijai,” piebilst Andris.

ĢIMENES NOZĪME

Nozīmīga pietura jubilāram ir ģimene. Kopā ar sievu Vizmu izaudzināta meita Liēna un dēls Edgars. Diemžēl sieviņu pieveica slimība – pirms astoņiem gadiem viņa šķīrās no šīs pasaules. Andris par pārdzīvojumem nestāsta: zūdišanās tāpat neko nedomot, jādzīvo vien tālāk. Kaut laiki nav

bijuši viegli, savā ziņā tieši Vizmas piemiņai viņš saņemies un turpinājis cīnīties par kafējnīcas pastāvēšanu, jo tā bijusi abu lolojums. Vēl pirms *Abavas pagrabiņa* Vizma strādājusi par bārmeni tiem laikiem prestižajā patērētāju biedrības kafējnīcā *Abava*. Uzaicinājusi vīru muzikāli apskatīt saviesīgus vakarus – Andris jau bija aizrāvis ar diskotēkām. Bet vēl pirms tam jubilārs spēlējis bungas Alda Klints vadītajā Rendas ansamblī. Pārtraucis, jo apprecējies, piedzimuši bērni un

„Galvenais ir domāt par labo, tad tas piepildās. Domas un cerības aiziet kosmosā un nāk atpakaļ. Tas nozīmē: jo vairāk laba dari citiem, jo vairāk labā saņem pats,” tāda ir Andra Egliena dzīves filozofija.

sieviņa nav gribējusi, ka vīrs pa naktīm apkārt vazājas. Vēlāk pret diskotēkām gan neesot iebildusi, jo tās bija domātas tieši jaunajai paaudzei.

Bērni vecāku biznesu neturpina. Liēna izmācījies par skolotāju, tagad ar jauno ģimeni pārcēlusies uz Valmieru. No viņas jubilejai ir divas mazmeitņas. Edgars dzīvo Rendā, nodarbojas ar elektroinstalāciju.

JA DARBA PILNAS ROKAS

Arī ceļot tiešā nozīmē Andrim patīk. Padomju gados ar *Daiļrades* arodbiedrības ceļazīmēm vai tāpat ar ģimeni un draugiem teju visa Krievija izbraukāta. Kad atvērtas rietumu robežas, tad – uz Spāniju, Turciju un citām valstīm. Šogad nav iznācis, kaut tepat Latvijā vēl ir daudz interesantu vietu, kas nav apbraukātas. Vasara krodziņa saimniekam ir darba pilna, īpaši šogad, kad tūristi plūduši straumēm.

Vai ir vēl kāds hobijs jeb pietura? Kādreiz bijusi fotografēšana – vēl tagad *Abavas pagrabiņā* pie sienām ir Andra bildes, kurās iemūžināta Rendas skaistā daba un vēsture. Šobrīd filmu fotoaparāts nolikts malā un gaida, kad īpašniekam būs brīvākas rokas.

Daina Tāfelberga
Alberta Dintera foto

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 23. līdz 30. septembrim piedzimušas deviņas meitenītes un seši puikas.

Divas meitenes tikušas pie vārda Adelīna, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Vanesa, Amēlija, Enija, Elza, Jasmīna Kate, Enija Mīa, Marta, Braiens, Jānis Ilmārs, Valters Andis, Andžejs, Stefāns un Augusts.

Elisa Rudzīte

MANAS ATZIŅAS

„Vajag tikai gribēt!”

DZINTRA FREIMANE, Kuldīgas peldēšanas skolotāja, darbīga pensionāre

■ **Man dzīvē vissvarīgākais ir** ieelpot, izelpot un skatīties, kas notiek apkārt. Lūgties par tuvajiem, draugiem, labiem paziņām un jauno paaudzi.

■ **Vērtīgākā atziņa, ko esmu guvusi:** ja nedarīsi, tad nekad arī neizdarīsi. Ja baidīšos no kritikas, tad nevaru darīt neko, lai būtu ar sevi apmierināta.

■ **Es dzīvē nekad...** Nav tāda vārda *nekad!* Vajag tikai gribēt!

■ **Mans vislielākais sasniegums ir** palīdzēt ikvienam. Došanas prieks.

■ **Man darbā vissvarīgākais ir** tas, lai dažāda vecuma cilvēki no tā gūst veselīgus dzīves paradumus caur cilvēcības prizmu.

■ **Sāpīgākā mācība –** viss, kas pirmajā

mirkli liekas šausmas. Bet tagad varu būt pateicīga par tām situācijām, jo vienmēr esmu satikusi tādus cilvēkus, kuri mani iedvesmojuši un likuši uz lietām paskatīties no cita skatpunkta.

■ **Godaprāts –** tas nozīmē būt godīgiem citam pret citu.

■ **Viedums ir** gudrība, kas nāk caur dvēseli.

■ **Vērtīgākā grāmata.** Man patīk pie kafijas tases lasīt liktenstāstus žurnālā *Leva* un citos. Kad nevarēšu kustēties, kaut gan ceru un ticu, ka tāds stāvoklis nepienāks, tad, iespējams, lasīšu grāmatas.

■ **Visvairāk mani apbēdina** mantrausība un valdonīgums. Labi, ka tādu cilvēku ir mazākums.

■ **Mani iepriecina** mazbērnu veiksmes un brīvība. Un viss, kas saistās ar draugiem, domubiedriem.

■ **Smieklīgākais, ko esmu piedzīvojis,** notika tad, kad mācījos tagadējā Sporta akadēmijā. Pēc peldēšanas nodarbības iegāju dušās un brīnījās, kur tik daudz studentu gādījušās, jo mēs bijām maz. Un visas tā lēnām man pagriež muguru. Tikai tad sapratu, ka biju iegājusi vīriešu dušās. Pēc tam, satiekoties lekcijās, visi smējāties.

■ **Latvija man ir** dzimtā vieta ar daudzveidīgu dabu un daudz ūdeņiem.

■ **Kuldīga man ir** pilsēta, kurā nav viegli dzīvot, jo esmu ienācēja no Pļaviņām. Jūtu, ka esmu no citiem atšķirīga. Bet mani neuztrauc tas, ko domā pūlis. Šeit ir Ventas rumba, ir viegli elpot un ir draugu atbalsts.

■ **No saviem vecākiem** esmu mācījies pieticību, sirds gudrību un labestību.

■ **Īsti vīrišķīgs vīrietis** nav tauriņš. Viņš vienmēr ir galants, labā fiziskā formā, dāmām prot izteikt komplimentus, mīl savu māti un bērnus tikpat stipri, cik mīloto sievieti.

■ **Īsti sievišķīga sieviete** sarunājoties izstaro labvēlību. Skaudīgums sievišķību nomāc. Ja sievietei blakus ir vīrietis, kurš rada drošības izjūtu, tad no viņas izstaro sievietes laime. Ne vienmēr izsmalcināts apģērbs, spilgti krāsotas lūpas, koķetīgs smails ir sievišķīgs, ja viņa pati ir garīgi tukša. Man patīk, ja sieviete ir atturīga, ievēro mērenību it visā un ja lūpu krāsas tonis ir neuzkrītošs.

■ **Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās.** Skaļi jau nevarot sacīt. Bet man patīk katrai dienai izvīrīt mazus sapņiņus. Kad tie piepildās, tad ir pilna laime pirms gulētiešanas. Iemācīties atbrīvoties...

DĀRZA DARBI

Ārija Rudlapa, agronome

No 2. līdz 9. oktobrim

2. oktobris. Lapu diena. Ja laiks pieturas sauss, laista rododendrus, dekoratīvos skujkokus, peonijas un citas ziemcietes. Sēj ruzdus zaļmēslojumam un zemsedzei.

3. oktobris. Rīta puse vēl ir lapu dienai raksturīga, bet vēlāk atbilst ziedu un augļu dienai. Tātad laistīšanai un zaļmēslojuma sēšanai enerģiju var veltīt no rīta, bet pēcpusdienā vākt augļus un augļu dārzenus, kā arī spiest sulu, vārīt ievārījumu un konservēt.

4., 5. oktobris. Augļu dienas. Turpina vākt augļus, ogas, tomātus, ķirbjus. Šķiro un labāko no ievāktā liek glabāšanai, bet pārējo pārstrādā. Stāda augļu kokus un ogulājus.

6., 7. oktobris. Sakņu dienas. Novāc sakņaugus: burkānus, bietes, pastinakus, kāļus un citus. Liek glabātāvās. Mēslo un apstrādā augsni. Stāda kokus un krūmus.

8. oktobris. Sēšanai, stādīšanai un ražas vākšanai ne pārāk labvēlīga diena. Spēkus var veltīt augsnes apstrādei, nevajadzīga apauguma novākšanai un dārza sakārtošanai.

9. oktobris. Ziedu diena. Stāda pavasara sīpolpuķes, ziemcietes, ziedošus dekoratīvos krūmus. Norok gladiolu sīpolus un dāliju gumus. Ievāc materiālus floristikas darbiem un ārstniecības augus, apgriež ziemcietes, kas noziedējušas un zaudējušas krāšņumu.

VIEGLATLĒTIKA

Mājup ar divdesmit godalgām

Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņiem veiksmīgs startis izdevies starptautiskajās vieglatlētikas sacensībās Zemgales olimpiskajā centrā Jelgavā. Startējot trīs vecuma grupās, iegūtas divdesmit godalgas. 2007. g. dzim. grupā pirmā vieta Keitai Jēkabsonei tāllēkšanā (4,84 m) un Dāvidam Ķemerim bumbuņas mešanā (59,96 m). Otrā – 60 metru skrējienā Annai Fokerotai-Šimancei (8,64; priekšskrējienā rezultāts bija 8,38). Trešā vieta – Aleksandram Vaskopam 60 metru barjerskrējienā (9,72). Bronza arī komandai 4 x 100 m jauktajā stafetē (54,90). 2008. g. dzim. grupā uzvara Gabrielai Slidei augstlēkšanā (1,48 m). Maksimilians Brazovskis bija pirmais tāl-

lēkšanā (4,67 m), otrs gan 60 metros (8,50), gan 60 metru barjerskrējienā (10,84). 4 x 100 m jauktajā stafetē komandai otrs labākais rezultāts (57,22). Bronza Beātei Bukai 300 m (48,67) un Gustavam Gluškovam augstlēkšanā (1,30 m). 2009. g. dzim. grupā jauktajā stafetē komandai uzvaras lauri (59,23). Pirmā vieta Justam Skurulam tāllēkšanā (4,46 m), viņam arī otrs rezultāts 60 metros (8,76), bet trešais – 300 m (49,50). Daniels Hildebrants bija otrs 1000 metros (3:46,92). Oliveris Reboks – otrs 60 metru barjerskrējienā (10,75) un trešais bumbuņas mešanā (40,96 m). Trešā vieta Ksenijai Kairīšai tāllēkšanā (3,94 m).

Uģim Jocim ceturtais čempiona tituls

Latvijas čempionātā krosā Babītes novada Piņķos elites grupā uzvarējis kuldīdznieks Uģis Jocijs. Astoņu kilometru distanci viņš pieveicis ar rezultātu 25:37. Sportistam šogad tas ir ceturtais čempiona tituls (arī 3000 m telpās, 10 000 m, 5000 m), bet kopumā Uģa

kontā ir 13 Latvijas čempionātu zelta medaļas. Sievietēm sešu kilometru distancē par čempioni kļuvusi Līga Velvere (Saldus; 21:42). U18 grupā piecos kilometros otrs bijis Kuldīgas novada sporta skolas audzēknis Lauris Grīniņš (16:18).

Līderu gods – Kuldīgas Centra vidusskolas puīšiem

Latvijas skolu 74. spartakiādē Vidusskolu kauss vieglatlētikas sacensībās Saldū Kuldīgas Centra vidusskolas zēnu komanda izcīnījusi 1. vietu.

Tajā startējuši Ādams Ķesters (1. vieta tāllēkšanā – 6,18 m, 2. vieta 100 metros – 11,77); Roberts Sorokins (1. vieta lodes grūšanā – 14,88 m, 6. vieta šķēpa mešanā – 36,25 m); Niks Maulis (2. vieta šķēpa mešanā – 45,81 m, 4. vieta augstlēkšanā – 1,68 m); Lauris Grīniņš (1. vieta 1500 m – 04:36,27, 2. vieta 400 m – 54,54); Roberts Vītols (3. vieta 100 m – 11,91, 6. vieta 400 m – 01:04,24); Emīls Līdaka (4. vieta 110 m/b – 17,11, 7. vieta tāllēkšanā – 5,17 m). Puīšiem uzvara arī 4 x 100 m stafetē (47,54).

Aijas Lančmanes arhīva foto

Lodi grūz Roberts Sorokins.

ŠAHS

Meitenēm teicams sniegums

Rīgas šaha skolas čempionātā labi panākumi ir Kuldīgas meitenēm Laurai Strazdiņai, Valērijai Nikolai Āboltiņai, Līvai Vaivadei, Ancei Reihai, Diānai Diedišķei, Annai Poriņai, Paulai Ruņģevicai un Elīnai Urbānei.

Rīgas šaha skolas atklātajā čempionātā labi nostartējušas 14 Kuldīgas novada sporta skolas jaunās šahistes. Divās grupās spēlējušas 58 dalībnieces no Rīgas, Olaines, Limbažiem, Rēzeknes un Kuldīgas. Vecākajā grupā (2002.–2007. g. dzim.) otro vietu turnīrā

izcīnījusi Līva Vaivade, ceturto – Ance Reiha (1. vieta otrajā sporta klasē). Valērijai Nikolai Āboltiņai (3. vieta otrajā sporta klasē) un Vanesai Plavarājai kopvērtējumā 10. un 11. vieta. Trešajā sporta klasē Laurai Strazdiņai 2. vieta un Elīnai Urbānei – 3.

Jaunākajā grupā (2008.–2013. g. dzim.) labākais rezultāts Nellijai Jēkabsonei, kurai kopvērtējumā 8. vieta. Ceturtajā sporta klasē Diānai Diedišķei 1. vieta, Annai Poriņai – 2., Paulai Ruņģevicai – 3.

Gunāra Gertnera foto

RITENBRAUKŠANA

Kamparkalnā viegli neiet

Kuldīgas novada jaunie riteņbraucēji kalnu divritēņu sacensībās aizvadījuši Talsu Kamparkalna trasē, kas ir sarežģīta un grūta. Pirmo reizi startējuši D grupas

bērni, kuri distancē Mammadaba nobraukuši 15 km. Zēniem devītais – Kaspars Šabāns, desmitais – Danils Zozuļa, meitenēm septītais – Anna Limbaite. C grupā šajā distancē ceturtais – Kristaps

Pelēkais, septītais – Jānis Stucers, 11. – Uvis Zvirbulis, 12. – Gatis Gruntiņš. B grupa startējuši Lieļbāns tautas braucienā (33 km): ceturtais – Gusts Lapiņš, 15. – Kristers Skrubis.

BOKSS

Cīnās vairāk nekā trīsdesmit

Uz pozitīvas nots, kad Latvijas bokseris Mairis Briedis Vācijā bija kļuvis par pasaules bokseris fināla uzvarētāju, svētdien sākās Alsungas čempionāts šajā sporta veidā.

Piedalījās 32 jaunie sportisti no astoņiem cīņas klubiem, pārstāvēt Kuldīgu, Ventspili, Liepāju, Rīgu, Jēkabpili, Jelgavu un, protams, Alsungu.

No mūspuses sportistiem vislabāk veicās Kuldīgas bokseriem. Eduards Blūms ringā kāpa pat divas reizes un abās izcīnīja uzvaru. Svara kategorijā līdz 52 kg viņš pārspēja pretiniekus gan no Jēkabpils, gan Liepājas. Vēl svara kategorijā līdz 60 kg uzvarēja kuldīdznieks Alekss Ljonovs (viņš gan startēja no Ventspils kluba).

Mirkliņš no Alsungas čempionāta boksa.

Sergeja Ahmaduļina arhīva foto

AUTOSPORTS

Minirallijā izrauj uzvaru

Rudens pirmajā mēnesī siltā laikā Liepājā un tās apkaimē aizvadīts minirallijs Karosta 2020, kurā uz starta stājušās 127 ekipāžas. No mūspuses braucējiem visaugstākā rezultātu sasnieguši Andris Neilands ar stūrmani Edgaru Peterlevicu (Honda Civic), kuri klasē 1600 sīvā cīņā spējuši izcīnīt uzvaru.

Bijuši seši asfalta ātrumposmi: četri Karostas industriālajā parkā un divi Rudes ciema ielās un kartinga trasē. Sacensības beigās grants ceļos Grobiņas un Pāvilostas novadā.

Pēc asfalta ātrumposmiem A.Neilands un E.Peterlevics ierindojušies 2. vietā, no pirmās atpaliecot par 12 sekundēm, taču tuvākie sekotāji atradušies vienas vai divu sekunžu atālumā. Tas nozīmējis, ka viss izšķiries pēdējos divos grants ātrumposmos. Demonstrējot iespaidīgu ātrumu, A.Neilands un E.Peterlevics abos iepēmuši līderpozīciju un arī kopvērtējumā izrāvuši uzvaru, finišā sekotājus apsteidzot par 11,28 sekundēm. Uz goda pjedestāla trešā pakāpiena klasē 2000 kāpis kuldīdznieks Edgars Poriņš, kurš kā

Kuldīdznieki Andris Neilands un Edgars Peterlevics Liepājas apkaimes grantētajos ātrumposmos.

stūrmanis startējis kopā ar Raivo Ozoliņu no Bērzkroga (Honda CRX). Arī šajā klasē visu dienu izvērtušās sivas cīņas. R.Ozoliņš un E.Poriņš bijuši starp trim ātrākajām ekipāžām vairākos ātrumposmos, bet finišā no 2. vietas atpalikuši vien 1,85 sekundes.

Pavisam nedaudz līdz godalgai klasē 2WD pietūcis Kristapam Kronbergam ar Daili Jansonu (BMW), kuri finišējuši 4. vietā, no trešās atpaliecot 0,36 sekundēs. 5. vietā ierindojušies Kris-

taps Lāms un Arvis Valkovskis Ozoliņu no Bērzkroga (BMW), kuri visu dienu stabili uzrādījuši vienus no labākajiem rezultātiem, taču kopējo rezultātu pabojājis pēdējais ātrumposms.

Klasē Open 2WD 4. vietu ieguvuši Mārtiņš Kļava un Jānis Krūklīņš (BMW), kuri gan kopumā saņēmuši piecas soda minūtes, un tas rezultātu krietni pazeminājis.

Edgara Peterlevica arhīva foto

VOLEJBOLS

Kurzemes kauss – lielā iesildīšanās sezonai

Divas dienas Kuldīgas novada sporta skolas bāzēs norisinājās 55. starptautiskais volejbola turnīrs Kurzemes kauss. Lai arī šogad nevarēja ierasties draugi no Lietuvas un Igaunijas, komandu bija pietiekami, lai izspēlotos.

Trīs pirmās vietas izcīnīja Dundagas volejbolisti. Trenerē Gundega Lapiņa ar audzēkņu paveikto ir apmierināta: „Atbraucām ar trim komandām, pa vienai katrā vecuma grupā. Kurzemes kauss ir labs pasākums un viens no pirmajiem turnīriem pirms tam, kad sākas jaunatnes čempionāti.”

Sacensību organizatore Inita Šneiderē: „Turnīrs šoruden ir kurzemniecisks – atbraukušas apkārtnējās sporta skolas un draugi no Rīgas.” Vecākajā grupā zēniem startēja piecas, bet meitenēm – sešas komandas. Vidējā grupā zēniem bija sešas, meitenēm – septiņas vienības. Jaunākajā grupā attiecīgi 11 un 13 komandu. „Ar kolēģiem pārrunājām, ka esam spējuši turnīru sarīkot 55 gadus. Joprojām pie mums brauc daudz draugu. Svētku sajūta ir! Mazie bērni arī ir – grupas nokomplektētas. Nekas neapstājas. Tas ir papildījums ikvienam sporta veidam.”

Ģadus četrdesmit ar šo notikumu saistīta Skrundas trenerē Rudīte Kronlaka: „Šīs sacensības saistās ar rudeni, lapām, kastaņiem un ar to, ka atbrauc daudz bērnu. Kurzemes kauss ir pirmais vēstnesis, ka tūdaļ sāksies lielā sezona.” Trenerē novērojuši, ka kovidā laikā bērni pēc sporta zāles noilgojušies: „Sagatavotības līmenis ir dažāds. Kāds treneris komandas spēli veido sarežģītāku, līdz ar to iekrīt uz rezultātu. Tomēr spēles ir līdzvērtīgas un interesantas.”

Kurzemes kausā Kuldīgas un Skrundas apvienotā komanda sacenšas ar Aizputes jaunajiem volejbolistiem.

Intas Jansones teksts un foto

SPORTA KALENĀRS

- 10.X 10.00 Kuldīgas hallē – jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U19 grupas zēniem.
- 10.X 12.00 Mežvaldē – Kuldīgas novada un biedrības Goldingen Cycling Club čempionāts VELOKROSA.
- 10.X 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 1. līgā: Kuldīga/KNSS – JēNO.
- 17.X 11.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – jaunatnes BASKETBOLA līgas sacīkstes U14, U16 grupai.
- 18.X 17.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 2. līgā: Vārme – Tērvete.
- 21.X 11.00 Kuldīgas šaha klubā (Liepājas ielā 14) – rudens brīvlaika turnīrs ŠAHĀ.
- 31.X 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 2. līgā: Vārme – Ozolnieki.

GALDA TENISS

Desmitajā Roberta Reimaņa piemiņas turnīrā

Kuldīgas galda tenisisti pēc apbalvošanas: Viktorija Poriņa, Ivars Šuvalovs un Zane Frīdenberga-Švarca.

Ilggadējā Kuldīgas galda tenisa trenera Roberta Reimaņa piemiņas turnīrā piedalījās teju pussimts dalībnieku no dažādām Latvijas vietām.

Sacensības kā katru gadu plānotas martā, bet situācija pasaulē plānus izjauca. Apaļajā gadskārtā bija iecerēts uzņemt viesus arī no Lietuvas, Igaunijas un Somijas. Sacensību dienā pašmāju spēlētāji par kausiem un medaļām cīnījās četrās vecuma grupās, beigās bija arī dubultspēles.

Jaunākajā grupā (16–49 gadi) dāmām uzvarēja Viktorija Poriņa, 2. vietā Zane Frīdenberga-Švarca (abas no Kuldīgas). Zane pēc vairāku gadu pauzes treniņus atsākusi, dažos mačos jau piedaloties ar labām sekmēm. Vīriem šajā vecumā Jānim Avdjukevičam 7. vieta, Dīvam Avdjukevičam – 12.

Grupā 50+ uzvara Ivaram Šuvalovam, 2. vietā Kaspars Kravčuns (abi no kluba Hercogs). Ivaram ar Kasparu uzvara arī dubultspēlēs 24 pāru konkurencē. Sievietēm grupā 50+ labākā bija Jana Linde (Skrunda).

Grupā 60+ labākais no Kuldīgas izrādījās Uldis Melbergs – viņam 4. vieta, Aivars Kārklīņš 5. vietā. Abi mājīnieki spēja apsteigt vienu no turnīra organizatoriem – Gunti Šēnhofu (6. vieta; Kuldīga/Rīga).

Galda tenisa sezona tikko sākusies, un drīz būs komandu sacensības četros posmos dažādās pilsētās. Otrā posma rīkošana uzticēta Kuldīgai.

Jāņa Avdjukeviča arhīva foto

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

PASĀKUMI

Ar valdības lēmumu Kuldīgā (pilsētā) no 1. līdz 14. oktobrim atcelti t.s. stāvpasākumi, kuros nav personificētu sēdvietu, un pašdarbības kolektīvu darbība. Pašvaldība iesaka arī Kuldīgas novada pagastos apsvērt vajadzību šai laikā rīkot pasākumus un kolektīvu mēģinājumus.

Kuldīgā

Kultūras centrā

3.X 17.00 Laura Aman-

tova džeza kvarteta koncerts *Lai*

vēji pūš. Tas tapis Baltu vienības

dienai. Kopš 2000. gada tā ir Latvijas

Saeimas un Lietuvas Seima pieņem-

ta atceres un atzīmējamā diena

22. septembrī, kas uzsvēr abu tautu

tuvo radniecību. Galvenā ideja – rū-

pes par baltu tautu valodu un kultūras

mantojuma saglabāšanu. Diena izvē-

lēta par godu Saules kaujai

1236. gada 22. septembrī, kurā žē-

maišu un zemgaļu apvienotais kara-

spēks iznīcināja krustnešus. Baltu

vienības diena ir viena no iniciatīvām,

ieviešot ieteikumus no ziņojuma par

Latvijas un Lietuvas sadarbības per-

spektīvām. Ziņojums tapa 2011. gadā

un ir viens no ierosmes avotiem abu

valstu sadarbības paplašināšanai.

Pērn šī diena svinēta Biržos (Lietuvā),

bet šogad 19. septembrī ar daudzvei-

dīgiem pasākumiem bija iecerēta

Kuldīgā.

Lai dažādotu Kuldīgas pasākumu

klāstu, tapa koncertprogramma, kurai

džeza kvarteta mūziķi L. Amantovs un

Viktors Ritovs par iedvesmas avotu

izvēlējās latviešu un lietuviešu tautas

mūziku un Aivara Hermaņa dziesmu

Ar tevi. Visām tapusi jauna apdare

gan elegantā kamerstilā, gan džeza

un tautas mūzikas sintēzē. Ieeja bez

maksas.

10.X 17.00 brīnumu cirka izrāde

Ceļojums pie Baltā lāča. SIA *Jaunā*

cirka institūts aicina visu ģimeni.

Svētku caurstrāvētā izrāde ir savda-

btīgs brīnumainu pārvērtību kaleido-

skops, kurā tradicionālie cirka žanri

bagātīgi pārstāvēti neparastā uzve-

dumā. Burvju triki savīsiēs ar akrobā-

tikas, žonglēšanas un klaunādes

elementiem, priecēs fantastiski tērpī,

kurus mākslinieki zibenīgi mainīs

skatītāju acu priekšā. Izrāde domāta

katram, kas vēlas stundu pavadīt

azartiskā gaisotnē. Par īpašu jautrību

rūpēsies draiskie taksīši un Baltais

lācis. Uzstāsies Latvijas cirka māks-

linieku duets *Creative Duo Ina un*

Kristaps, kam ir liela viesizrāžu pier-

edze gan Eiropā, gan Āzijā.

25.X 15.00 grupas *Carnival Youth*

papildkoncerts *Naivais ku-kū.*

Dziesmas no iemīļotām latviešu fil-

mām jaunā, pašu veidotā aranžijā.

Programmā gan klasikas, gan jaunā-

ko filmu pērles – no Imanta Kalniņa

šedevriem un Raimonda Paula ne-

mirstīgajām himnām līdz mūsdienu

mūzikai. Uzmaniņas centrā – latviešu

kino kanons: *Dāvana vientuļai sievie-*

tei, Ceplis, Ezera sonāte, Emīla ne-

darbi un Sprīdītis. Koncertu papild-

nās filmu fragmenti no retro estētika.

„Visiem zināmās dziesmas ir īsts tilts

starp dažādiem laika posmiem un

paudzēm – tajās ir kaut kas ļoti ģi-

menisks, latvisks, mūs visus vieno-

jošs,” saka grupas dalībnieki.

Pie muzeja

4.X 13.00 ģimeņu ekspedīcija

Goldingenas pils leģendas ir AT-

CELTA uz nenoteiktu laiku.

Bibliotēkā

Ģimeņpratība bibliotēkā: 8.X 17.10

Ģimenes budžets – kā to plānot; 15.X

*17.10 *Kā saprast vienam otru ģimenē;**

*22.X 17.10 21. *gadsimta bērni – kādi**

viņi ir.

14.X 16.00 ceļotāji tikšanās:

Žigimanta Krēšlīņa jaunās grāmatas

Centrālamerika pāris mēnešos pre-

zentācija un stāstu vakars.

16.X, 22.X 10.00 medijpratība senio-

riem sadarbībā ar Eiropas Parlamen-

ta deputāti Daci Melbārdi.

Mākslas namā

6.X 16.00 tikšanās ar rakstnieci Daci

Vīganti projektā *Rakstnieks. Literatū-*

ra. Lasītājs.

9.X 16.00 tikšanās ar dziedātāju

Agnesi Rakovsku.

20.X 16.00 tikšanās ar grāmatu auto-

ri Daci Zvirbuli ciklā *Grāmata tapusi*

Kuldīgā.

Senioru skolā

Sporta skolas zālē (Kalna ielā 6)

2.X, 5.X 11.00 vingrošana labajūtai

(sporta skolotāja Ligita Žēpere).

Jauniešu mājā 6.X 10.00 deju tera-

pija (Zīta Serdante). 8.X 13.00 biode-

ja (psiholoģe Vineta Grīvza).

Mākslas namā 6.X 16.00 tikšanās ar

rakstnieci Daci Vīganti. 7.X 16.00

kustību nozīme veselības uzturēšanā

(fizioterapeite Vineta Baukše).

Pagastos

KABILĒ

Saieta namā 6.X 18.00 sarīkojumu

deju nodarbības.

Bibliotēkā oktobrī Brindas Ceriņas

fotoizstāde *Pasaules gaisma.*

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā līdz 30.X

Kuldīgas paletes gleznu izstāde *Run-*

ču laikā. 19., 20., 21.X 13.00 radošās

nodarbības bērniem *No Miķeļiem līdz*

Mārtiņiem.

Pasākumu zālē 10.X pasākums

pirmklasniekiem *Pirmais mēnesis*

1. klasē.

Izstāžu zālē no 5.X līdz 7.XI Kuldīgas

mākslas studijas M22 dalībnieces

Dinas Zvejnieces gleznas.

LAI DOS

Laidu bibliotēkā līdz 10.X mākslas

studijas *Otiņas* izstāde *Putni.*

Sermītes bibliotēkā oktobrī Daces

Zeltiņas un Elīnas Šuršinas gleznu

izstāde *Divas pasaules.*

ĒDOLĒ

Kultūras namā 3.X paredzētā balle

ar grupas "Apvedceļš" solista dalību

IR ATCELTA epidemioloģiskās drošī-

bas dēļ.

PELČOS

Bibliotēkā 7., 14., 21., 28.X 16.15

angļu valodas klubiņš. 17.X 12.00

radošā darbnīca *Lasām A.Vanagas*

grāmatu „Plastmasas huligāni”.

Pagrabiņā 7.X 17.30 apsveikuma

kartītes kvilinga tehnikā. 12.X 17.00

galda spēļu vakars lieliem un ma-

ziem.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 8.X 18.00 nodarbība

bērniem *Čības kājās, un mammas*

paliek mājās. 17.X 18.00 koncerts

savam pagastam *Mana dziesma tev.*

23.X 20.00 Saldus novada Zirņu

amatierteātra *Zīte* joku luga *Ontons i*

Anne. 30.X 15.00 cikla *Radoši, prak-*

tiski, interesanti un arī sāpīgi nodarbī-

ba.

Muižā 10.X 18.00 koncerts-meditā-

cija *Skaņu stāsti* ar Daci Straumi;

21.00 gongu skaņu nakts (Kristīne

Muceniece, D.Straume).

Bibliotēkā oktobrī TLMS *Kuldīgas*

palette dalībnieku gleznu izstāde.

TURLAVĀ

Kultūras namā 12.X 18.00 dzejniece

Biruta Ermansone un mūziķis Andris

Akermanis pasākumā *Dzejas tēja.*

Bibliotēkā oktobrī Vladislava Kundzi-

ņa fotoizstāde *Ainavas.*

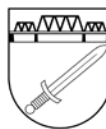
VĀRMĒ

Bibliotēkā oktobrī Laura Kalniņa

fotogrāfiju izstāde *Mans skatījums.*

5.X 18.00 Raiņa dzejas vakars pie

tējas tases *Bērniņas garša.*

Skrundā

Kultūras namā līdz

14.X mazajā zālē Lie-

pājas fotostudijas

Fotast izstāde *Refleksija;*

Vidusskolā 3.X 16.00 volejbola tur-

nīrs *Nakts mix.*

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā no 5.X fotogrāfu

grupas *Liepājas pozitīvs* veidota iz-

stāde *Mans.* 10.X 16.00 senioru

pēcpusdiena ar *Projektu „5 Jāņi”.*

RAŅĶOS

Pasākumu zālē grāmatas *Pa Latvi-*

jas novadiem ar Roberto prezentāci-

ja un koncerts.

RUDBĀRŽOS

Bibliotēkā līdz 2.X izstāde *Zīmējumi*

dzejas noskaņās; Skrundas mākslas

studijas darbi.

Alsungā

TIC telpās skatāma

mākslinieces Veronikas

Skvorcovas gleznu izstā-

de *Tuvāk vēl.*

Kultūras namā 15.X 18.00 iedzīvo-

tāju sapulce.

KINO

Kultūras centra kinozālē

2.X 18.00, 4.X 15.00, 5.X 17.30,

6.X 18.00, 7.X 17.50 ASV komē-

dija *Kariņš ar opi.* Režisors Tims

Hills. Lomās: Roberts de Niro,

Uma Tūrmane, Robs Rigls,

Oukss Figlijs, Laura Marano,

Džeina Seimūra u.c. Kad Pītera

istabā tiek iemitināts viņa opis,

puikam nekas cits neatliek, kā likt

lietā atjautību, lai savu telpu at-

gūtu. Taču viņš nenojauš, ka opis nav ar pliku roku ņemams un izdomas

ziņā savu mazdēlu pat pārspēj.

2.X 20.00, 4.X 17.00, 5.X 19.30,

6.X 20.00, 7.19.50 ASV šausmu

filma, trilleris *Antebellum: izre-*

dzētā. Režisori: Džerards Bušs,

Kristofers Renzs. Lomās: Džena

Malone, Džanella Monē, Markē

Ričardsons, Ēriks Landžs u.c.

Veronika ir veiksmīga rakstniece.

Viņa atklāj, ka ir iesprostota

šausmu pilnā realitātē, un mīklainais noslēpums jāatrisina, pirms nav par

vēlu.

IZSTĀDES KULDĪGĀ

PĀRDOD

OPEL SIGNUM, 2004. g. 30. decembris, 2,0, TDI, sudraba krāsā. Tāl. 29706589.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, modulu virtuves. Plašs žāļuziju un pretinsektu sietu piedāvājums. Veic mērīšanu un montāžu. Mucenieku ielā 25, tāl. 28448638, Gravas ielā 1, tāl. 28378818.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksis-tēmas no ražotāja. Cena no 5,50 EUR/m². Tāl. 20211377.

Mājas **KŪPINĀJUMUS** ar bezmaksas piegādi Kuldīgas, Saldus robežās. Tāl. 22001976.

Baltas un brūnas **DĒJĒJVISTAS** (10 mēn. vecas). Pērkot 10 gab. un vairāk, piegāde bez maksas. Tāl. 24976880.

Labus **BUMBIERUS**, sausus **DĒĻUS**, dēļus malkai. Tāl. 20276661.

SIA Vēvers pārdod priedes skaidu kuri-nāmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena – 130 eiro. Tāl. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 128,80 eiro par paleti. Tāl. 20331463.

OZOLA plankas, dēļus. Dažāda izmēra. Mitrums – 22–24%. Tāl. 27195040.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tāl. 26544462.

SIA AJG plus – sazaģētu lapkoku, nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; sausu, skaldītu malku; sausu 3 m garu meža malku. Tāl. 29249578.

Sausu **MALKU** maisos. Tāl. 22377474.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tāl. 29428876.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tāl. 29142702.

Svaigus un trūdējušus **KŪTSMĒSLUS** maisos. Maiss – 3 eiro. Tāl. 26518070.

Vistu **MĒSLUS**. Tāl. 22103332.

PĒRK

Vecos **MOTOCIKLUS** *Emka, K750, Ural, IŽ, Jawa, Minsk, Tula, Vjatka, Rīga* un citus. Arī dokumentus, rezerves daļas. Var būt sliktā kārtībā. Tāl. 20334005.

MEŽUS, cirsma, malku. Tāl. 26544462.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMS visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tāl. 26360308.

Oša, kļavas, bērza **ZĀĢBAĻĶUS**. Tāl. 29428876.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

Kautuve SIA Lāses AM iepērk piena **GOVIS**, gaļas **LIELLOPUS, TEĻUS, BUĻĻUS** kautsvārā. Piemaksas par daudzumu. Transports bez maksas. Samaksa par lopiem 7 dienu laikā. Tāl. 29353243.

ĀBOLUS sulai, **GAILENES, DZĒRVENES**: Kuldīgā, Planīcas ielā 7a (bijušajā meliorācijas teritorijā), tāl. 25200298; Skrundā, Liepājas ielā 4, tāl. 25321178; Aizputē, Sakas ielā 9, tāl. 25366612; transports pie klienta, tāl. 26284210. Dodam maisus ābolu lasīšanai.

ĀBOLUS. Braucam arī pakaļ. Tāl. 22023854.

ĀBOLUS, braucu pakaļ. Tāl. 28165191.

PUPINĀS, žāvētus ābolus, ķiplokus. Tāl. 29765478.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 22728888.

VAJADŽĪGI

SIA *Grifs AG* (40003585832) piedāvā **APSARGA** darbu Rīgā. Samaksāts ceļš, dienesta viesnīca, sertifikāta apmācības. Komandējuma nauda. Alga – 2,56–3,40 EUR/st. Tāl. 29602267.

DAŽĀDI

ZIEMAS RIEPAS par labām cenām, īpaši izdevīgi – pasūtīt! Tagad strādājam arī sestdienās. Tāl. 29242556, 26669624, merano.lv.

Sestdien, 3.oktobrī, Kuldīgas tirgū a/s *Pūres dārzkopības izmēģinājumu stacija* tirgos **AUGĻU KOKU** un **OGULĀJU STĀDUS**.

Visu veidu **JUMTA MAIŅA**, remonts, apdares darbi, siltināšana, materiālu piegāde. Tāl. 24848162.

Veic **CELTNIECĪBAS** darbus mājās un dzīvokļos. Tāl. 22145256.

Ēku siltināšana ar **EKOVA TI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tāl. 25624247.

Siltinām mājas ar **EKOVA TI**, granulām un termoputām. Tāl. 26748235.

Siltinām mājas ar **EKOVA TI** un aizpildām starpkieģeļu gaisa spraugas. Tāl. 27744919.

EKSKAVATORA pakalpojumi (5,5 t). Tāl. 26046209.

Piedāvā **TRAKTORA** pakalpojumus. Piedāvājam granti, melnzemi, šķembas. Tāl. 26046209.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana. Tāl. 27226777.

ARBORISTA/KOKKOPJA pakalpojumi, koku kopšana, dzīvžogu cirpšana, bīstamu koku nozāģēšana. Tāl. 24423644.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tāl. 29605105, 28205914.

Tīra **AKAS**. Tāl. 26018109.

PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTIŅAS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tāl. 28666270.

Nākamgad Kurzemnieks turpinās iznākt divas reizes nedēļā.

Kurzemnieks 2021. gadam (eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	6,40	19,20	38,40	70,40
Privātpersonām, abonējot līdz 18. oktobrim				67,00
Juridiskām personām	8,55	25,65	51,30	102,60

Kurzemnieks ar Laimīgo Programmu 2021. gadam (tikai privātpersonām, eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	7,25	21,75	43,50	79,75
Privātpersonām, abonējot līdz 18. oktobrim				76,00

Privātpersonām gada abonements jebkuram variantam maksā tikpat, cik tad, ja abonē atsevišķi 11 mēnešiem.

Visiem abonentiem dāvanā būs Kurzemnieka kalendārs.

LAIKA PROGNOZE

Kāds būs oktobris?

Vismaz oktobra pirmo dekādi vēl dzīvosim siltā rudenī – gandrīz kā atvasarā, kad gaisa temperatūra ir virs klimatiskās normas, sola sinoptiķi.

Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra (LVĢMC) novērojumiem septembra otrajā pusē vidējā gaisa temperatūra Latvijā bijusi +14,7 jeb vairāk nekā divus grādus virs normas, Viduskurzemē – 1,8 virs normas. Savukārt nokrišņu daudzums bijis vairāk nekā 20% zem normas, un arī Kuldīga ir starptiem apvidiem, kuros lijis mazāk

nekā citur. Vēja ātrums bijis ļoti mainīgs, LVĢMC apskatā atsevišķi novādi nav izdalīti, vienīgi fiksēts, ka stiprākās brāzmas bijušas 17. septembrī Ventspilī (24,5 m/sec.). Šie fakti nav nekas pārsteidzošs, ņemot vērā klimata pārmaiņas, kuru dēļ rudens ir silts, un reizēm šis gadalaiks negrib ziemas priekšā atkāpties. Galvenās nemainīgās rudens iezīmes: vēsas nakts, dzestri rīti un bieža migla. Tas jau bija novērojams šonedēļ. Šīs parādības pastiprināsies, bet dienās būs silti kā iepriekš, arī daudz nokrišņu

turpmāk nav gaidāms, ja nu dažviet neliela smidzināšana.

LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis analizējis datus no Arktikas, kur beidzies ledus kušanas periods un iestājusies polārā nakts. Ledus apjoms vairs ne tuvo nesasniedz to, kāds bija vēl pirms gadiem desmit. Tas varētu ietekmēt arī Latvijas ziemu. Vai būs kā pērn, to vēl precīzi pateikt nevarot. Kādreiz ja ne sniegs, tad vismaz gaisā lidojošas pārslas manītas jau oktobra otrajā pusē. Šogad tas nav gaidāms.

Meteostacijas Kurzemē rāda,

LĪDZJŪTĪBAS

*Mūžības nama logos,
Tēt, sveci dedz vienu,
Lai es jūtu, ka sargā
Mani vēl šo baltu dienu.*

/K. Apškrūma./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību Gitai Šneideri, tēvu mūžībā pavadot.

*Aiz laikiem, aiz mūžības senas
Sauc nebeidzams sapņu ceļš kluss,
Un ceļā šai nebūs vairs bēdu,
Lai dvēsele dziesmu tev dzied.*

/A. Niedra./

Skumju brīdī esam kopā ar Gītu, tēti aizsaulē aizvadot.

Kolēģes aprūpes nodaļā

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gitai Šneideri, tēvu mūžībā pavadot.

ZS 45.KNB štāba un

apgādes rotas personāls

*Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav nākotnes, ir tikai vēju balss.*

/N. Dzirkale./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dzintaram Balodim, tēvu pēdējā gaitā pavadot.

Aldis, Aiva, Ivars, Jana, Edgars,
Maija, Vilnis

SIA STILLS

Talsu nov., Laidzē,

PĒRK ZĀĢBAĻĶUS 3,1 m garumā:

• ozola zāģbaļķus

no 24 cm/d:

A klases

no 160 līdz 300 eiro/m³,

1. šķiras

no 120 līdz 170 eiro/m³,

2. šķiras no 90 līdz 110 eiro/m³,

• oša zāģbaļķus

no 24 cm/d:

A klases

no 120 līdz 180 eiro/m³,

1. šķiras

no 80 līdz 120 eiro/m³,

• priedes zāģbaļķus

no 24 cm/d:

A klases 90 eiro/m³,

1. šķiras 85 eiro/m³.

Samaksa tūlītēja.

Tāl. 29463811, 29334955.

ka brīvdienas būs siltas un saulainas: sestdien ap +15, svētdien pat vairāk nekā +17. Valdošie būs austrumu vēji, bet ne stiprāki par 6 m/sec. Pirmdien parādīsies gubu mākoņi, bet lietus prognozēts tikai no otrdienas. Nedēļas pirmajā pusē būs mainīgs un lēns D/DR vējš.

Daina Tafelberga

VĀRDADIENAS

No 3. līdz 10. oktobrim

- 3. Elza (2785), Ilizana (5)
- 4. Modra (200), Francis (407), Dmitrijs (12 725)
- 5. Amālija (119), Amēlija (1238)
- 6. Monika (1095), Zilgma (28), Zilga (7)
- 7. Daumants (150), Druvvaldis (10)
- 8. Aina (4446), Anete (2900)
- 9. Elga (968), Helga (219), Elgars (223)
- 10. Arvīds (2124), Arvis (1496), Druvis (219)

Populārākie: Dmitrijs un Aina.

Visas darbīgas

Aina Bulle, Turlavas pamatskolas ēdnīcas vadītāja:
 – Manu vārdu tētis izvēlējās pēc tā, lai tas sāktos ar burtu A. Viņam vienīgajam ģimenē vārds sākas ar citādu burtu – viņš ir Gunārs, bet mamma mums ir Alma, mana māsa ir Ausma un brālis – Alberts. Arī vecmāte Anna iekļāvās kompānijā. Mans vārds man patīk. Pirmā skolotāja un arī klasesbiedrene vidusskolā bija Aina. Mēs te, Turlavā, esam vairākas. Man šķiet, ka līdzīgs visām ir tas, ka esam tādas darbīgas, strādīgas un apzinīgas. Tā kā strādāju skolā, tad vārdadienā daudzi bērni pie manis nāk ar puķēm. Šī dieniņa ir ne tādi lieli, bet mazi svētki.

JOKI

Pabeigta jaunas dzīvojamās mājas celtniecība. Celtnieku brigāde novāc ap māju esošās sastatnes, uzkopj apkārtni... Te pēkšņi ēka ar milzīgu troksni sabrūk. No celtnieku vagoniņa izskrien brigadieris un sauc:
 – Es taču teicu – nevākt nost stutes, pirms dzīvokļos nav izlīmētas tapetes!

.....

Jaunais pāris. Vīrs ēd vakariņas:
 – Dārgā, šodien zupa ir tik garda kā nekad agrāk. Kā tu to panāci?
 – Es noskaidroju, ka maisījums esot arī jāuzvāra.

Latvijas Finieris

Bērza finierkluču iepirkšanas cenas koklaurumā Kuldīgā, Kuldīgā, Ganību ielā 12
 (cenas ir informatīvas) www.finieris.lv, tālr. 29126139.

Sortiments	Lobišanas cilindru diametru grupas, cm	Nominālgarums, cena, EUR/m³	
		2,70 m	5,40 m
B šķiras finierkluči	14 – 15,9	30	30
	16 - 17,9	43	43
	18 - 20,9	70	70
	21 - 24,9	80	80
	25 - 29,9	90	90
	30 - 39,9	85	85
E šķiras finierkluči	> 40	85	85
	21 - 24,9	100	105
	25 - 29,9	120	130
	30 - 39,9	120	130
Brāķēts papīrmalkā	> 40	100	105
	6 - 70	20	
	Neatbilstošs	visas 15	
Ar metālu	visas	10	

Pērkam meža īpašumus, tālr. 28600122, e-pasts: lfmezs@finieris.lv

VIKA SIA «Vika Wood»
 kokzāģētava PĒRK
 egles un priedes zāģbaļķus.

Sīkāka informācija pa tālruni 26443376.
 Papildu informācija www.vikawood.lv.

SIA AB Būvniecība (41203031752) ir 2008. gadā dibināts būvniecības uzņēmums, kurš šo 12 gadu laikā ir izbūvējis vairāk nekā 400 būvobjektu. Uzņēmums specializējas labiekārtošanā, ceļu un laukumu būvniecībā, inženiertīklu izbūvē un iekšdarbu veikšanā.

Uzņēmuma komandai paplašinoties,
 aicinām savai komandai pievienoties
FINANŠU ANALĪTIĶI.

DARBA PIENĀKUMI:

- sniegt atbalstu finanšu un grāmatvedības departamentam,
- nodrošināt darījumu savlaicīgu un precīzu uzskaiti,
- gatavot finanšu atskaites, tai skaitā sekot līdzī būvobjekta finanšu rādītājiem, gatavot būvobjekta finanšu prognozes un sekot līdzī to realizācijai,
- resursu izlietojuma kontrole, analīze un ierosinājumu sagatavošana uzņēmuma vadībai,
- apstrādāt un ievadīt dokumentus grāmatvedības programmā,
- piegādātāju atlikumu kontrole. Veikt atlikumu uzskaiti un grāmatošanu,
- statistikas atskaišu sagatavošana un iesniegšana,
- kā arī citi finanšu/vadības darbi pēc tiešā darba vadītāja norādījumiem.

PRASĪBAS:

- augstākā izglītība finanšu, vadības vai ekonomikas jomā (ar analītisku ievirzi),
- ne mazāk kā 2 gadu pieredze biznesa/finanšu kontroles vai līdzvērtīgā amatā (vēlama pieredze projekta rezultātu analīzē – izpratne par būvniecības nozari un izmaksu veidošanos tajā),
- spēja analizēt un apkopot datus, precizitāte un augsta atbildības izjūta par sava darba rezultātu,
- lieliskas iemaņas darbā ar datoru MS Office, jo sevišķi ar programmu Excel,
- spēja analizēt problēmu un rast risinājumu, augsta stresa noturība,
- laba latviešu valodas prasmes, krievu, angļu, vācu valoda tiks uzskatīta par priekšrocību.

PIEDĀVĀJAM:

- atbildīgu un dinamisku darbu augošā uzņēmumā,
- izaugsmes iespējas un zināšanas papildinošus seminārus,
- darba pieredzei atbilstošu, konkurētspējīgu atalgojumu, sākot ar 2000 EUR (bruto),
- sociālās garantijas,
- atsaucīgus un profesionālus kolēģus,
- darba vietu Kuldīgā, Kaļķu ielā 3.

Gaidīsim jūsu CV un pieteikuma vēstuli.
 Ja atbilstat norādītajām prasībām, aicinām sūtīt pieteikumu ar norādi FINANŠU ANALĪTIĶIS e-pastā: janis.abolins@abbuvnieciba.lv līdz 19. oktobrim.

Tīrība, spodrība!
 Jums nepieciešama
 palīdzība mājokļa, biroja
 vai citu telpu uzkopšanā?

Piedāvājam:

- parasto tīrīšanu,
- ģenerālo uzkopšanu,
- logu mazgāšanu.

Tālr. 28862232.

TOLMETS

www.metko.lv

Mederu iela 8, Kuldīga,
 tālr. 26567540.

Iepērkam
METĀLLŪŽŅUS,
 melnus un krāsainus.

- ✘ Noņemam automašīnas no uzskaites.
- ✘ Nodrošinām transporta un konteineru pakalpojumus, objektu demontāžu.

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas
 un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

Viens no Latvijas veiksmīgākajiem
 mežsaimniecības uzņēmumiem

pērk ZARUS ŠKELDOŠANAI,
 veic APAUGUMU NOVĀKŠANU
 tālrunis 25429662

pērk MEŽA ĪPAŠUMUS un CIRSMAS
 tālrunis 28332215

pērk BĒRZA PĀPĪRMALKU
 krautuvēs pie ceļa un Ventspils ostā
 tālrunis 25780490

OKTOBRA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no Kurzemnieka numuriem un līdz 5. oktobra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kādu filmu tapšanā savu artavu devis Alsungas etnogrāfiskais ansamblis *Suitu sievas*?

Atbilde. Liepājas ezera platība ir 4643 hektāri.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Ingars Neimanis, Rasma Stepe, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

Konkursu atbalsta
 veikals Pindzele.

Apsveicam! Trešā ceturkšņa uzvarētāja ir **AUSMA KREIDERE**. Gaidām redakcijā!

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
 Tālrunis 63324881.